

Utopia

OKTOBER 2007

STUDENTAVISA I TROMSØ

Nr 12 • Uke 41 • ÅRGANG 32

IKKE AKKURAT PENGEDRYSS

Regjeringens forslag til statsbudsjett møter hardt vær.

Nyheter side 2, 10 og 11

THE
FERNETS

SKÅL, FERNETS!

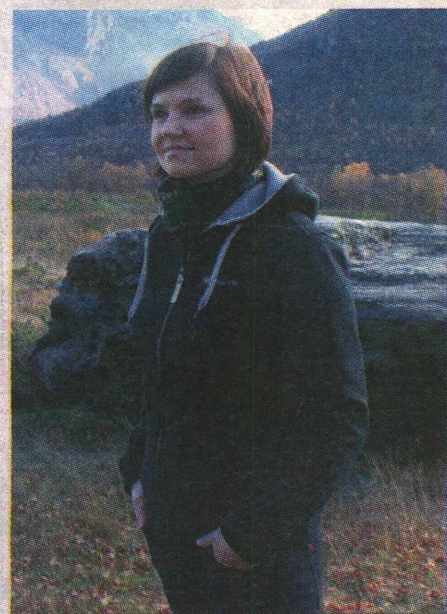
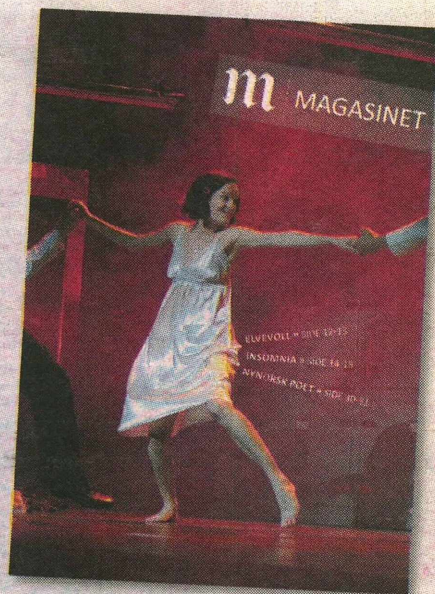
Endelig er debuten i boks og plata i butikkhyllene.

Magasinet side 19.

ENERGISK SØVNLAUS

ANNETTE OG ANETTE TRUR PÅ MYKJE DANSING OG HØG STEMNING. INSOMNIA ER I RUTE.

MAGASINET SIDE 14 OG 15

ELVEVOLL

Møt Ragnhild Dalheim Eriksen og bygda hennar

Magasinet side 12-13

NEWS IN ENGLISH

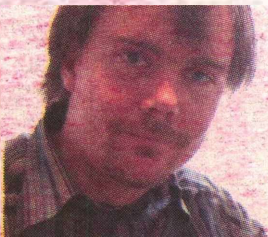
News in English, page 5 and 8.

POLITISK POET

Kristin Auestad Danielsen manar til kamp.

Magasinet side 30-31

TIDSSKRIFT AV STUDENTER

Studenter i Oslo og Tromsø lanserer tidsskrift.

Nyheter side 5

Utopia

ANSVARLIG REDAKTØR
TALE SEVERINA HALSØR
redaktor@utopia.no

NYHETSREDAKTØR
JØRN NORMANN PEDERSEN
nyhet@utopia.no

KULTURREDAKTØR
INGE STEINE
inge@utopia.no

FOTOSJEF
MARIUS HANSEN
foto@utopia.no

LAYOUTSJEF
ALEXANDER PRESTMO
alexander@utopia.no

IT-ANSVARLIG
PÅL ANDREAS TOMTER
it@utopia.no

REDAKSJONEN
ANDREAS WILLERSRUD
ASKILD GJERSTAD
BENEDIKTE AAS
FRANCELINE RAMALHO
FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
IDA WALENIUS
INGVILD BUHAUG
JENS HARALD KIELLAND
JOEP AARTS
KJELL-STURE JOHANSEN
KRISTIN TORGERSEN
MARIT OPSAHL
MARIE S. JOHANSSON
MATS AAS
ROTEMAGNUS
RUNE ALEXANDERSEN
SIGRID M. HOHLE
SIRI GASKI
TORA ALEXANDERSEN

UTROPIA
Universitetet i Tromsø
Hovedgården
9037 Tromsø
Telefon: 77645900
Telefaks: 77645199
www.utopia.no
utopia@utopia.no

TRYKK
Nr1 Trykk Tromsø
ISSN: 0806-9611

Pressens faglige utvalg (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressa i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, Postboks 46 Sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040

Utopia arbeider etter reglene i Vær varsom-plakaten for god presseskikk. Den som mener seg ramma av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Utopia utgis med støtte over semesteravgifta hver 14. dag med et opplag på 4000 eksemplarer.

SI DIN MENING
Kronikk maks 5000 tegn inkl. mellomrom.

Kommentar maks 3000 tegn inkl. mellomrom.

Debattinnlegg maks 2500 tegn inkl. mellomrom.

TIPS OSS!
De to beste tipsene dette semesteret blir belønnet med gavekort fra Akademisk Kvarter.

REDAKSJONSMØTE
Onsdag 10. oktober kl. 20:00, 3. etasje på Driv.

Mandag 22. oktober kl. 16:25 på desken like ved Café Bodega, Teorifagsbygget, hus 2.

pressens faglige utvalg
PFU

TALE SEVERINA
HALSØR
ANSVARLIG REDAKTØR

LEIAR

UTDANNINGSMARKNAD I FRAMMARSJ

I disse statsbudsjettider er det mange som vil ha pengar og dei fleste meiner dei burde fådd meir. Mellom anna har studentpolitikarane gådd sterkt ut med krav om betre studiefinansiering og fleire studentbustader. Det er vel få som kan seie i mot eit slikt krav, men problemet er at det tek merksemda vekk i frå noko som er i ferd med å blir eit strukturelt samfunnsproblem.

I framlegget til statsbudsjett kjem det fram at regjeringa vil halde fram med å kutte i basisbevilgningane til utdanningsinstitusjonane, og vri tilskotsordninga mot ein meir resultatorientert modell. På den måten vil universiteta og høgskulane bli tvinga inn i ein meir marknadsretta virkemåte, fordi kun fagmiljø som kan produsere ei viss mengd publiserte forskingsresultat vil kunne vere levedyktige. I første omgang vil små fagmiljø og grunnforskning vere dei skadelidande partane, fordi dei ikkje vil kunne vise fram nok synlege forskingsresultat. Sidan talet på

studentar eit institutt har også vil vere med på å avgjere kor store midler instituttet får, vil igjen dei store, marknadsretta fagmiljøa komme sigrande ut når tilskota fordelast. På lengre sikt vil universiteta spesialisere seg i meir særskilde fagområder og breddeuniversiteta vere i fare, fordi dei sokalla frie midla som institusjonen sjølv kan disponere er reduserte og tilskot blir kanaliserte rett inn i dei høgtproduserande, populære institutta. I siste instans kan vi sjå for oss eit Noreg som manglar fagmiljø, forskning, utdanning og kunnskap innanfor mange viktige områder.

På eit marknadsstyrt universitet vil nok små humanistiske fag, med få studentar og lite publisert forskning vere ineffektivt og difor uviktig, medan denne spesialkompetansen truleg vil vere heilt naudsynt for samfunnet vårt som eit heile. Ved å la studentane, som konsumentar av utdanning, avgjere kva som er nyttig kunnskap, har regjeringa sett frå

seg eit viktig samfunnsansvar til nokon som ikkje er i stand til å ta ei slik avgjerd på vegne av samfunnet. Ved å la forskarane vere tilbydarar av forskingstenester til ein marknad som etterspør kunnskap kun innanfor somme lønsamme disiplinær, har regjeringa på ny mista kontrollen over avgjerda om kva som er viktig kunnskap for landet.

Det er slike potensielle samfunnsproblem som forsvinn heilt i debatten om statsbudsjettet. Innimellom alle som skal ha meir å rutte med og vil ha «eit verdig liv i verdas rikaste land», går utdanningsinstitusjonane frå å tene samfunnets beste til å tene marknaden. Somme vil kanskje meine det er eitt og det same, men det meiner ikkje den raud-grøne regjeringa, så i denne saka bør dei snu før all breddekunnskapen har rent ut i sanden.

2 FOR 1 – LØP OG KJØP

KOMMENTAR

TEKST: EMILIE EKEBERG

ILLUSTRASJON: ZLATAN DIKIC

”Med en eller flere høyskoler på laget blir det etter fusjonsarkitekt Jarle Aarbakkes mening lettere å brande universitetet i Tromsø som et arktisk universitet,” heter det i en artikkel i Ukebrevet Mandag Morgen, publisert 8. oktober. I en undersøkelse utført på oppdrag fra Universitetet i Tromsø (UiT) og Høgskolen i Tromsø (HiTø), har Mandag Morgen intervjuet 105 nordnorske bedrifter om deres holdning til fusjonen mellom UiT og HiTø, og om hvilken kompetanse de etterspør fra akademia i Nord-Norge. På topp i undersøkelsen ligger studier innen ledelse, salg og markedsføring, ingeniørfag og utdanning innen økonomi og finans. Undersøkelsen konkluderer med at UiT hittil ikke har møtt næringslivets behov i særlig høy grad, men at ”viljen til å opprette studietilbud som landsdelens næringsliv trenger, er stor.”

Å drive offentlige institusjoner etter ideal fra det private næringsliv, og å ta beslutninger ut fra etterspørselen til ”kundene”, betegnes ofte som New Public Management (NPM), eller bare ”modernisering” på

norsk. Store deler av norsk offentlig sektor har fra 1980-tallet og frem til i dag blitt utsatt for NPM-bølgen, som vanligvis innebærer utlising, omfattende kontroll- og rapporteringsmekanismer, og fokus på forbrukere heller enn borgere. Den teoretiske inspirasjonen til NPM kommer dels fra ledelsesteorien, som har sitt utgangspunkt i taylorismen, og dels fra den såkalte ”New Institutional Economics”, som økonomen (og tidligere rådgiver for Ronald Reagan) William Niskanen gikk i bresjen for i en bok

den internasjonale konkurransen, og utarbeidelsen av ny felles logo og grafisk profil er fremhevet i flere fusjonsdokumenter. Det generelle bildet er altså at man skal fusjonere for å selge produktet ”Universitetet i Tromsø” bedre til både næringsliv og fremtidige studenter, altså kundene, og ikke på grunn av ønsker fra politikere, velgere/borgere, og ansatte og studenter på institusjonene. De mer generelle og langsiktige hensynene til demokrati og samfunn, og til organisasjonen selv, kommer dermed i bakgrunnen, og

fagforeningene, er sterkt bekymra både for den uavhengige forskningen og de ansattes rettigheter.

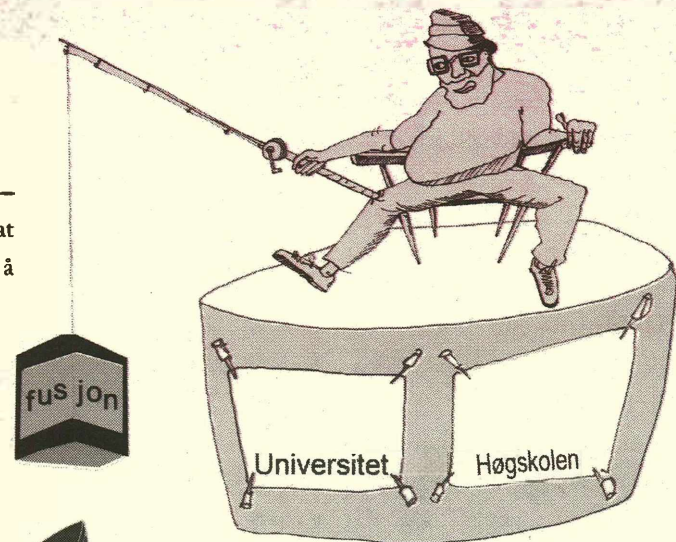
Markedet er fullt av interessenmotsetninger, ineffektivitet, kortsiktighet, polarisering og kynisme, og egner seg følgelig ikke til å drive universitet. Det nye og ”branda” arktiske universitet kan kanskje få mottoet ”Langt mer enn studiets kvalitet avgjør studentenes valg”, som det også heter i undersøkelsen utført av Ukebrevet Mandag Morgen.

« Man fusjonerer for å selge produktet ”Universitetet i Tromsø” bedre til kundene.

utgitt i 1971. Det ideologiske bakteppe til NPM er mindre stat, mer marked.

Fusjonen mellom Universitet og Høgskolen i Tromsø, som man skal vedta å søke departementet om allerede på torsdag 18. oktober, er enda et tilfelle av NPM i offentlig sektor. Man argumenter for fusjonen med ord som kostnadseffektivitet, vekstsenter, og ”nye utfordringer og muligheter i nordområdene”, bedre kjent som olje. Et av hovedargumentene er at man må hevde seg i

det er symptomatisk at ledelsen har bestemt å fusjonere, på tross av at store deler av organisasjonen, heriblant mange vitenskapelig ansatte og de ansattes representanter i

UENIGE OM KJØNNSKVOTERING

SKUFFET: SSLs representanter i studentstyret, Frithjof Eide Fjeldstad og Helle Lejon, er misfornøyd med at forslaget mot radikal kjønnkvotering ble vedtatt.

Sosialistisk Studentlag mener i likhet med NSU sentralt at det må radikal kjønnkvotering til for å få flere kvinner inn i høyere akademiske stillinger. Studentstyret har imidlertid vedtatt at de er mot.

Studentstyret i Tromsø har vedtatt å være i mot radikal kjønnkvotering og mener det må andre tiltak til for å få flere kvinner inn i høyere akademiske stillinger. Helle Lejon og Frithjof Eide Fjeldstad fra Sosialistisk Studentlag (SSL) mener dette er synd, siden kvinneandelen av professorene ved Universitetet i Tromsø bare er på 18 prosent.

– Denne diskusjonen handler om samfunnsnytt. En må erkjenne at det er en skeivfordeling mellom kjønnene og spørre seg selv om en er fornøyd med det. Jeg er ikke fornøyd med det og anser derfor radikal kjønnkvotering som et midlertidig virkemiddel for å jevne ut skeivfordelinga, sier Lejon.

– Holdningsendring

Eide Fjeldstad er enig i Lejons utsagn. – Hvis likestilling betyr noe og skal fungere som et overordna prinsipp i samfunnet, så har vi et reelt problem i akademia som ikke løses med moderate metoder, slår han fast. Begge mener det må en holdningsendring til for å jevne ut kjønnsforskjellene. – Radikal kjønnkvotering vil fungere som et

virkemiddel for å skaffe dette. Det må også tilrettelegges spesielt for kvinner i høyere stillinger. Etter en viss tid med disse virkemidlene kan en annen holdning komme og da trenger man kanskje ikke disse strenge metodene lenger, mener Eide Fjeldstad.

– Det er en tendens til at menn ansetter menn i høyere stillinger, og jeg mener at vi ikke får brutt denne sirkelen uten bruk av hjelpemidler, skyter Lejon inn.

– Vil gi faglig styrke

Eide Fjeldstad viser til en europeisk undersøkelse fra 1992 om utviklingen på det mannspregede faget filosofi. – Den undersøkelsen viser at hvis utviklinga fortsetter i samme hastighet som den gjør nå, vil det ta ca 10 000 år før vi får en 50/50 fordeling mellom kjønnene, forklarer han. – 10 000 år er i tillegg et ganske optimistisk tall, siden likestillingsfokus ofte har vært relatert til trender i samfunnet, fremfor konstante holdninger og prinsipper, fortsetter Eide Fjeldstad.

Moderat liste har tidligere uttalt at radikal kjønnkvotering vil senke det faglige nivået ved universitetet. Dette er SSL uenig i. – Det vil heller bli en faglig styrke. Det er selvfølgelig en kvalifisert søker som vil få stillingen, bare at det er en kvinne i stedet for en mann, sier Eide Fjeldstad.

– Det er kvalifiserte søkere man kvoterer

inn, ikke folk man håndplukker. Hele poenget er å gi kvinnelige søkere en reell mulighet til å få jobben på lik linje som en mann, sier Lejon, og fortsetter: – Det virker som om Moderat liste tar utgangspunkt i at samfunnet har likestilling. Argumentene deres er bare gjeldene i et likestilt samfunn, og det har vi ikke nå. – Vedtaket til Studentstyret om at de er i mot radikal kjønnkvotering sier at de har et ganske avslappet forhold til likestilling, skyter Eide Fjeldstad inn.

– Enig med målet, ikke midlene

Studentstyreleder Øyvind Mikalsen er enig i at man må etterstrebe en lik kjønnsfordeling, men mener at radikal kjønnkvotering ikke er veien å gå.

– Jeg er enig med målet, men ikke med midlene. Dette er et vanskelig område som ikke lar seg regulere av forbud og påbud. Det bør heller settes inn initiativer i familien og på jobben, som at det må bli lettere for kvinner å få forskningsfri og at man må ta hensyn til fødselspermisjon. Mikalsen mener videre at en bør fokusere på likebehandling og likeverd, ikke resultatlikhet.

– Kjønn, etnisitet og seksuell legning bør ikke være en variabel ved ansettelser. Det sier ingenting om hvor faglig kvalifisert en er. Det viktige er mennesket og fagpersonen en ansetter, forklarer han, og avslutter: – Vedtaket om å være i mot radikal

kjønnkvotering kom igjennom med overveldende flertall i Studentstyret. Vi har ikke meninger som blir diktert fra sentralt hold i NSU.

Tekst: Benedikte Aas
Foto: Alexander Prestmo

FAKTA

- I 2002 ble Norge dømt av EUs ESA-domstol for sin praksis ved å øremerke akademiske toppstillinger til kvinner. I etterkant har EU inkorporert FNs kvinnekonvensjon i sitt lovverk for likebehandling, som nå åpner for at øremerking kan gjeninnføres.

- Norsk Studentunion (NSU) vedtok tidligere i vår å gå inn for øremerking av akademiske stillinger til kvinner i lys av endringene i EU-systemet, altså radikal kjønnkvotering.

- Studentstyret ved Universitetet i Tromsø (NSU Tromsø) vedtok på sitt forrige møte at de var mot dette.

RUSSERE OM RUSSLAND

KONTRASTFYLT: Kontrastene er store hos vår nabo i øst, både i forhold til fattig og rik. Også om den politiske situasjonen er forskjellene store.

To russiske studenter snakker om Russland. Begge er i 20-årene, begge studerer utenrikspolitikk og de har svært ulike synspunkter på den politiske situasjonen som råder hos vår store nabo i øst.

Halvt russiske og halvt armenske Aram Sapondzhyan fra Arkhangelsk møter Vadim Savin, også fra Arkhangelsk.

Hvordan vil dere beskrive den politiske situasjonen i Russland?

– Vi lever under et totalitært regime i dagens Russland. Det russiske folk velger seg en sterk leder og en vertikal maktstruktur, rett og slett fordi det er en tradisjon for det i Russland. I hele landets historie har det alltid vært noen som har tenkt for folket. Landsbyfelleskapet og partiet er to eksempler. Så lenge folk har penger og mat nok er de fornøyde og holder ut det utroligste, forteller Aram Sapondzhyan.

Vadik er noe uenig: – Ting har blitt mye bedre under Putins styre. Han har gjort utrolig mye for å forandre Russland til det bedre etter katastrofen Jeltsin, som både var syk og korrupt. Det har ikke skjedd enda, men det er lovet en 40 prosent økning i stipendene til studentene. Det tilbys datamaskinger og gratis bøker og blir bevilget mer penger til universitetene. Med Putin har lønningene

vokst, inflasjonsraten har sunket og vi har en økonomisk vekst på ca 8 prosent hvert år. I tillegg har Russlands sentralbank fått kontroll over rubelen som stadig blir sterkere. Ting går mye bedre nå, mener han.

– Ikke demokrati

Er det etter din mening demokrati i dagens Russland?

– Selvfølgelig, skyter Vadik raskt inn. Aram har imidlertid et litt annet syn på saken. – Det er ikke demokrati i dagens Russland, sier han. – En demokratisk utvikling må skje langsomt og må ikke tvinges fram, men skje av seg selv. Den demokratiske tradisjonen står svært svakt blant det russiske folket. Det er verken demokrati i hjemmet, skolen eller på universitetene. Ingen oppfordres til å tenke individuelt eller svare for sine personlige meninger, og studiene er ikke frie, fortsetter Aram.

Sensur og ytringsfrihet

Hva med ytringsfriheten i Russland, er den truet?

Vadik, som i tillegg til å være student, også jobber som journalist, mener ytringsfriheten lever i beste velgående i Russland – Jeg har aldri opplevd sensur. Riktignok skriver jeg ikke så mye om politikk, forteller han. Reportere uten grenser rangerer Russland

på 147. plass i sin pressefrihetsindeks, lavere enn land som Palestina, Algerie og Somalia, og melder at situasjonen for journalister i Russland er svært alvorlig. Vadik mener imidlertid ikke regimet er skyld i drap og angrep på journalister som ytrer seg kritisk.

– I Anna Politkovskaja-saken (russisk journalist som ble drept ifjor – red.amn.) har myndighetene anholdt morderne. De var fra den tjetsjenske mafiaen, som Putin kjemper mot. Det blir derfor helt feil å si at drapet kom fra politisk hold. Jeg tror mange av journalistdrapene i Russland skyldes at journalister avdekker kriminelle forhold og skriver om kriminalitet og de blir drept som hevn. I den grad de er kritiske til regimet, tror jeg det er et sammentreff, forteller Vadik.

Aram mener at imidlertid ytringsfrihet i likhet med demokrati og menneskerettigheter står for svakt i det russiske samfunnet. – Ett eksempel er Politkovskaja, som dessverre ble for farlig for maktapparatet. Mitt ønske for fremtiden er å være med på å hjelpe Russland til å bli et bedre land å bo i, og da må man også tørre å kritisere systemet. Russland har ratifisert menneskerettighetene og da må de også overholdes.

Kritisk for etniske minoriteter og

homofile

Situasjonen for innvandrere, etniske minoriteter og homofile har gradvis blitt forverret i Russland den siste tiden, forteller Aram. – Man er vitne til en nasjonalistisk bølge som farer over Russland for tiden. Putin har adoptert den nasjonale ideen fra tsar-tiden, som er sterkt knyttet til den ortodokse kirken. Tanken går ut på at man skal samle Russland til et sterkt og forent land. Dette skaper en tanke om «oss mot dem», noe som har ledet til at man er kritisk til andre religioner og livssyn og at fascistiske bevegelser har fått sterk medvind, sier Aram, som kan fortelle at en bekjent av han fra den antifascistiske bevegelsen ble stukket ned og drept i St. Peterburg for noen uker siden.

Vadik mener misnøyen med innvandrere og nasjonale minoriteter ikke har noe med rasisme å gjøre. – Alle kan se at de nasjonale minoritetene har det mye bedre enn russerne, så at det er misnøye med de er ikke så rart, mener han. – Til slutt vil jeg si at jeg ikke er imot innvandring, men når Russland strømmer over av illegale immigranter, så er det et problem, avslutter Vadik.

Tekst: Anja Kristine Salo og Helene Skjeggestad

Foto: Tora Alexandersen

STUDENTER LANSERER TIDSSKRIFT

INITIATIV: Stian Bragtvedt er en av bidragsyterne til den studentdrevne tidsskriften Irimi.

Fredsstudenter ved Universitetet i Tromsø og Oslo har gått sammen for å lansere tidsskriftet Irimi.

Studenter ved Fredsstudiet ved Universitetet i Tromsø og Oslo gir nå ut en felles tidsskrift under navnet Irimi. Initiativet kommer fra Oslo, men mange av bidragsyterne er til-

knyttet Universitetet i Tromsø. – Vi vil fylle tomrommet mellom vitenskapelig journal og magasin. Ambisjonene våre er å skape et forum hvor studenter står for bidragene og som kommer ut to ganger i året, forteller Stian Bragtvedt, en av bidragsyterne fra Tromsø. Bragtvedt har master fra Fredsstudiet ved UiT og jobber til daglig på FN-sambandet.

Unikt initiativ

Bragtvedt forteller viderer at Irimi er en tidsskrift drevet utelukkert av studenter, hvor de har ansvar for alt fra bidragene til publiseringen. – Sånn sett er det et ganske unikt initiativ, spesielt siden det distribueres på landsbasis. Studentene er den viktigste målgruppen, samtidig som studenter også står for utgivelsen, sier Bragtvedt, som også forteller at de har ambisjoner om å få i gang et samarbeid med Fredsstudiet ved Universitetet i Tampere i Finland. – Et annet unikt aspekt er at tidsskriftet er et samarbeid mellom studenter ved ulike universiteter. Utdanningsinstitusjonene driver ellers

å konkurrerer med hverandre om midler og studenter, så sånn sett er det bra at vi har et samarbeid her, sier han. – Jeg tror nok også andre studieretninger kunne ha dratt nytte av et slikt prosjekt, fortsetter Bragtvedt.

Kultur og aktivisme

Bragtvedt forteller at Irimi i første omgang er en tidsskrift myntet på fredsstudenter, men han tror også andre samfunnsinteresser vil dra nytte av innholdet. – Tidsskriftet er delt opp i en aktivitetsdel med fokus på aktivisme, en analysedel, en praktisk forskningsdel og en kulturdel, hvor vi denne gangen har en omtale av prisvinnerfilmen fra TIFF i år, *Cats of Mirikitani*. Så det bør nok være noe for enhver smak, smiler Bragtvedt, som videre forteller at de har gitt Irimi til Akademisk Kvarter og håper de vil selge det. – Jeg håper så mange studenter som mulig vil benytte det, både som faglig ressurs, men også som en mulighet til å komme på trykk, avslutter Bragtvedt.

Tekst og foto: Jørn Normann Pedersen

UNDERSTANDING WAR MOVIES

What makes us go to war? Some movies and a course at the faculty of Humanities attempt to approach an answer.

Next year the University will start a new interdisciplinary course called Image/Culture/War. The course will include weekly screenings of American war movies, in addition to lectures. The goal of the course is to assess how visual representations shape cultural processes which may legitimise war as means of conflict resolution. Do we go to war because of how we perceive the other, the enemy? Are our enemies inventions? If so, who invents them for us, and why? There are some of the questions the course will seek to answer. Promotor, Holger Pötzsch, thinks that the interdisciplinary concept of the course is an advantage.

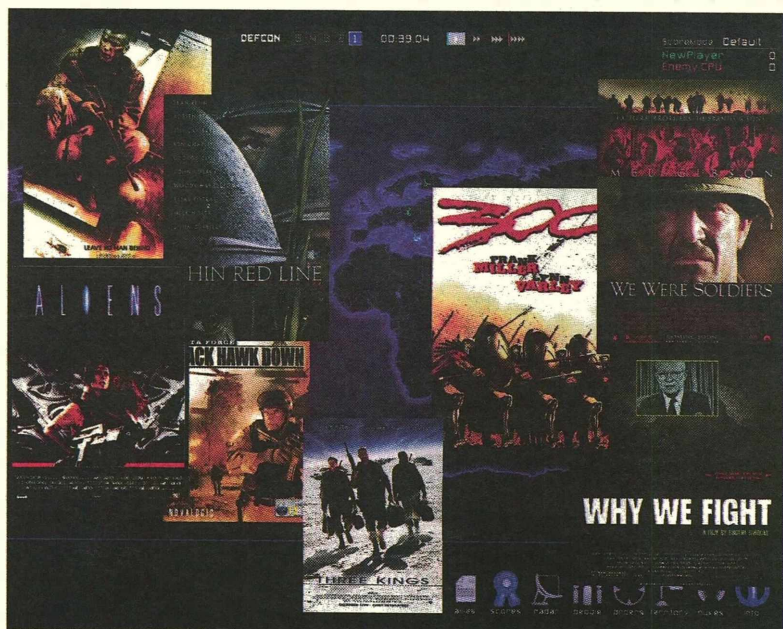
We will focus on the different backgrounds the students have, and the reactions and ideas the students get after watching the movies will be an important part of the course. The lectures will basically consist of discussions and not me lecturing my ideas, he says.

Hopes to raise awareness

Pötzsch hopes to raise the students awareness, both of the theoretical concepts they see in their separate subjects, but also of the

reality the mass media represents. – We see that for example the military spends a lot of resources on supporting war and action movies. This serves to dehumanise the enemy and glorify soldiery. In the long run these representations will have an effect on our perception of reality, he says. – It is therefore important to give students the necessary tools to critically analyse the messages they get, to make them able to deconstruct the reality they get through mass media. The course gives 10 ECTS and will be open to all master programme students on the faculties of Social Sciences and Humanities.

Tekst: Tale Severina Halsør
Foto: Tora Alexandersen

WAR ON SCREEN: These are some of the movies the course will take a closer look at.

LYST TIL Å DRA PÅ SOLIDARITETSBRIGADE TIL BOLIVIA?

Hvert år sender Latin-Amerikagruppene i Norge (LAG) solidaritetsbrigader til Latin-Amerika. Solidaritetsbrigaden er en unik mulighet til å oppleve og lære om dette spennende og kontrastfylte kontinentet. Våren 2008 går LAGs brigader til Bolivia. Brigaden skal utføre solidaritetsarbeid gjennom utveksling av kunnskap og tilstedeværelse. Som brigadist kommer du til å bo hos en vertsfamilie og jobbe frivillig hos lokale grasrotor-

ganisasjoner i fire og en halv måneder. De viktigste oppgavene til brigaden er å samle informasjon om forholdene i Bolivia og lage et Informasjonsprosjekt i Norge etter hjemkomst.

Søknadsfrist 1.november

http://www.latin-amerikagruppene.no/Brigadene/Praktisk_info/S_knad/index.html

Ønsker du mer informasjon kan du ta kontakt med prosjektleder Lene Aure Hansen, e-post: brigade@latin-amerikagruppene.no, telefon 22 98 93 21, eller besøk våre nettsider www.latin-amerikagruppene.no.

HJERNER PÅ FLUKT

27. oktober var temaet for Internasjonalt seminar hjerneflukt. Innleder Åsne Refsdal mener Vesten har skyld i å tappe utviklingsland for ressurspersoner.

Hjerneflukt definerer en situasjon hvor mennesker med høyere utdanning fra utviklingsland, kommer til den rike delen av verden og jobber her. – I utgangspunktet høres dette uproblematisk ut, vi i Vesten har mulighet til å reise og jobbe andre steder og andre bør ha tilgang på de samme godene som oss, forteller Åsne Refsdal, som har mastergrad i samfunnsøkonomi fra Universitetet i Tromsø. – Problemet oppstår i det at de som har påkostet denne utdanningen, investert i den, taper på dette, fortsetter Refsdal.

Aktiv rekruttering et problem

Refsdal forteller at det er svært bekymringsverdig at land som Storbritannia, Canada og USA driver en aktiv rekrutteringspolitikk ovenfor utviklingsland. Særlig gjelder dette helsepersonell, som det er et stort behov for i mange utviklingsland. – Enkelte land i Vesten har store behov knyttet til den kommende eldrebølgen og utdanner

ikke nok helsepersonell. Dermed driver de aktiv rekruttering for å hente de ressursene de trenger fra andre land, forteller Refsdal, som også har jobbet med en rapport om solidarisk politikk for rekruttering av helseper-

sonell, utgitt av Sosial- og helsedirektoratet tidligere i år.

Viktig å skille debatten

Videre mener Refsdal at det er viktig å skille mellom ulike typer hjerneflukt i debatten om dette.

– På den ene siden har vi generell intellektuell utvandring, hvor ingeniører, professorer knyttet til akademiske miljøer og så videre, flytter ut av landet. På den andre siden har man den storstilte utvandringen av helsepersonell. Det er sistnevnte jeg har arbeidet med og oppfatter som mest kritisk, sier Refsdal. – Dette er et spørsmål om strukturelle problemer knyttet til fattigdom. Skal man nå FNs tusenårs mål om bekjempelse av fattigdom, så må man forbedre helsesituasjonen i utviklingsland. Skal man for-

bedre helsesituasjonen, så må man utdanne folk som blir i hjemlandet sitt og arbeider. Vestens politikk med aktiv rekruttering blir derfor veldig problematisk, fortsetter hun.

« Dette er et spørsmål om strukturelle problemer knyttet til fattigdom

Bistand viktig

Refsdal mener imidlertid ikke at utdanning av helsepersonell er nok for å få bukt med utfordringene knyttet til fattigdom i utviklingsland. – Økt bistand er selvfølgelig veldig viktig her. Samtidig mener jeg gjeldslette også kan være et veldig progressivt virkemiddel for å bringe fattige land ut av nød, sier Refsdal, og fortsetter: – Dessverre fungerer Det internasjonale pengefondet (IMF) og Verdensbanken som bremseklokker på dette området. Når de stiller betingelser på lån og gjeldslette, som ofte forhindrer utbygging av offentlige tjenester og tilbud til fordel for markedsorientering og privatisering, så er det svært problematisk.

Tre elementer

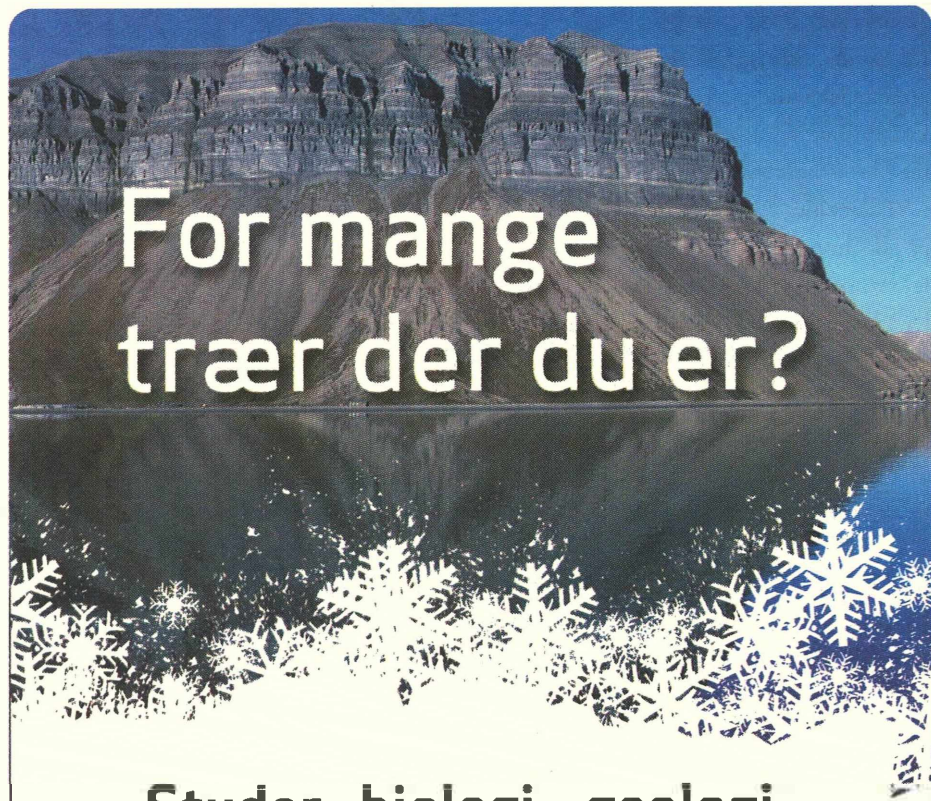
I rapporten fra Sosial- og helsedirektoratet som Refsdal har vært med på å arbeide frem, skisseres det opp tre elementer som kan bidra til å få bukt med hjerneflukt fra utviklingsland. – Det første er å være selvforsynt, å utdanne nok folk selv. Dette er ganske viktig poeng siden man har et stort behov for helsepersonell i Vesten fremover. Det andre er å øke bistanden og utvekslingen. Her gjør Norge en ganske god jobb, med ordninger om kvotestudenter, stipendordninger og NUFU-støtte, samt økt bistand til utdanningsprosjekter i sør, sier Refsdal. – Det tredje momentet er å arbeide mot at land i Vesten driver en aktiv rekrutteringspolitikk som tømmer utviklingsland for ressurser. Dette er svært viktig, sier Refsdal. – Det er viktig å poengterer at dette imidlertid ikke handler om at vi skal forby folk å komme hit, det handler bare om å drive rekrutteringen på en ansvarlig og solidarisk måte, avslutter hun.

Tekst: Jørn Normann Pedersen

Foto: Marius Hansen

KRITISK: Åsne Refsdal er kritisk til Vestens rekruttering av helsepersonell fra sør.

Studer biologi, geologi, geofysikk eller teknologi på Svalbard!

Søknadsfrist: 15. oktober
Mer info: www.unis.no

UNIS
The University Centre in Svalbard

FALSKE VITNEMÅL EN MILLIONINDUSTRI

NOKUT anmelder én til to forsøk på juks med vitnemål hver måned. Universitetet i Tromsø hevder de ikke har det samme problemet.

Falske vitnemål og diplomer omsettes for milliarder av norske kroner hvert år. Nye «universiteter» spretter opp, før de så forsvinner igjen, eller oppstår under nytt navn. Markedet endres så raskt at det er vanskelig å fastslå hvor stort problemet er. Spesielt er problemet stort i USA, India og Russland, og internett er salgskanalen.

I 2005 publiserte det svenske Høgskoleverket (Sveriges svar på NOKUT) en undersøkelse som anslo at det fantes 800 "bløffuniversiteter" som til sammen omsatte for mer enn tre milliarder kroner årlig. En doktorgrad fra Uppsala universitet kostet for eksempel 2.800 kroner fra en hjemmeside som solgte falske vitnemål, ifølge undersøkelsen fra Høgskoleverket.

Anmelder hver måned

Ida Lønne, avdelingsdirektør i seksjonen for utenlandsk utdanning i Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT), er kjent med problematikken.

– Vi anmelder vel én til to tilfeller av forsøk på juks hver måned, sier Lønne.

Jukset spenner fra juks med karakterutskrifter til diplomer kjøpt fra ikke-eksisterende universiteter i utlandet.

– Vi har fått inn fire slike (falske diplomer, journ. anm.) det siste året. De prøver seg overfor oss, som er eksperter på dette området, sier Lønne megetsigende.

Ansatte «spesialletterforsker»

For et og et halvt år siden ansatte NOKUT folk på heltid med dette formålet, å avdekke juks med vitnemål og karakterutskrifter. Foreløpig har de ikke utarbeidet noen statistikk som gir et bilde av omfanget her i Norge. De har heller ingen oversikt over funn rundt om på høyskolene og universitetene i Norge, men Lønne har uttalt til Studvest at «salg av vitnemål er et akseleerende problem både i Norge og i resten av

BIG BUSINESS: På verdensbasis omsettes falske vitnemål for flere milliarder kroner hvert år.

verden».

Men ikke i Tromsø

– I årene 2005, 2006 og 2007 har ikke klagenemnda behandlet noen saker vedrørende brudd på de nevnte bestemmelsene. I årene før dette har det vært en og annen sak, uten at det utgjør de helt store tallene, opplyser Joakim Bakkevold, seksjonsleder for veiledning og opptak i forsknings- og studieavdelinga ved Universitetet i Tromsø (UiT).

Etter at UiT la om til elektronisk saksbehandlingssystem har de ikke hatt noen eksempler på juks, men Bakkevold husker et tilfelle hvor en søker ble tatt på fersken for flere år siden.

– En søker hadde endret noen av karakterene på sitt vitnemål fra den videregående skolen, forteller Bakkevold.

– Lite problem

Han mener universitetet har gode rutiner for å avdekke forsøk på juks med vitnemål og karakterutskrifter.

– Ut fra de få avdekkede sakene synes dette å være et lite problem for UiT, men vi er oppmerksomme på problematikken og undersøker nøye mistenkelige søknadsdokumenter, sier seksjonslederen, som ser svært alvorlig på slike saker.

– Å bruke falske vitnemål og lignende kan medføre utestengelse og annullering av eksamen. I tillegg er slike tilfeller ofte omfattet av straffelovens bestemmelser om dokumentfalsk av offentlige dokumenter, slik at forholdene også blir meldt til politiet, sier Bakkevold, og legger til at det er klagenemnda som har myndighet til å utestenge studenter fra UiT.

Ikke norske svartelister

I USA opererer myndighetene med såkalte svartelister hvor avslørte postordreuniversiteter er listet opp. NOKUT har ikke planer om å opprette noe lignende til norsk bruk.

– Det er vanskelig å ha oversikt, for markedet endrer seg meget raskt. Det er ingen som klarer å ha full oversikt, hevder Lønne.

Hva er det som kan gi dere mistanke om at en grad er kjøpt eller er forfalsket?

– Vi sjekker alltid om et lærested er akkreditert i hjemlandet, gjerne via våre ambassader i utlandet. Da ringer som regel den første bjellen, forklarer Lønne. NOKUT godkjenner aldri vitnemål eller grader tatt ved et universitet som ikke er akkreditert i hjemlandet.

Tekst: Rune S. Alexandersen
Foto: Jørn Normann Pedersen

PSportalen <http://ps.uit.no>

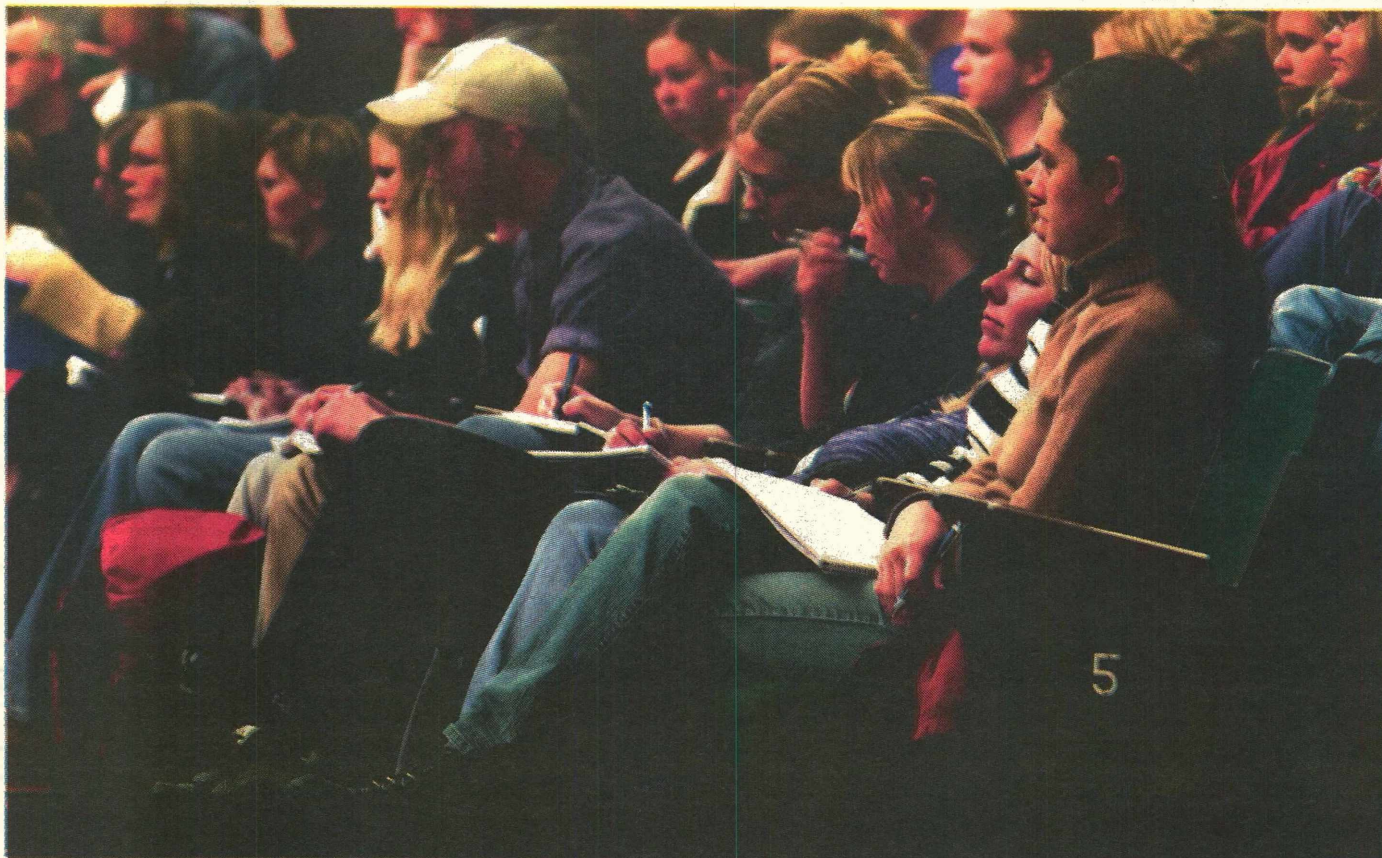
PS - lurer du på noe?
- vil du chatte med andre om studielivet?

PS-portalen utarbeidet av studietips.com
Noi innholdet er beskyttet av copyright
www.studietips.com
Lagring på nettet / gratis

STUDENTREPRESENTASJONEN

Utopia

LOVER Å SATSE PÅ STUDENTENE

FORBEDRING: Arild Hausberg, ordfører i Tromsø, lover bedring for byens studenter.

I forkant av høstens kommunevalg gikk Arild Hausberg ut og lovte at et Arbeiderparti-styrt Tromsø ville satse mer på å gjøre Tromsø til en bedre studentby.

Etter åtte år med liten fokus på studentbyen Tromsø, var det mange som betraktet Hausbergs uttalelser som intet mer enn et luftslott. Førrige uke meldte Radio Tromsø at Hausberg "lovte bot og bedring ovenfor studentene i byen", en beskjed som ble mottatt med skepsis av studentpolitikere i byen.

Etter en årrekke med kritikk fra Studentstyret ved Universitetet i Tromsø og Studenttinget ved Høgskolen i Tromsø, håper studentpolitikere nå at friskt blod i kommunestyret vil gjøre at byens studenter kan se fremover mot bedre tider.

– Det er positivt at Hausberg uttaler at han vil ta tak i en problemstilling vi har ytrert misnøye med lenge, sier Øyvind Mikalsen, studentstyreleder ved UiT.

Jonas Soo Holm, studenttingsleder ved HiTØ, er også positiv til løftene om bot og bedring, men ser på Hausberg sin uttalelse med en viss skepsis.

– Vi er blitt lovet å bli bedre ivaretatt av kommunen utallige ganger nå, denne gangen håper jeg de gjør alvor av løftene sine, sier Soo Holm.

Ønsker kommunalt engasjement

Øyvind Mikalsen håper at Hausbergs ut-

talelser vil bidra til å realisere et samarbeid mellom næringslivet i byen og Universitetet. – Kommunen er et viktig element for å få dette regnestykket til å gå opp, sier Mikalsen.

Han håper at dette samarbeidet med både næringslivet og kommunen kan resultere i et system hvor studenter ved UiT kan få delta i kommunalt og privat arbeid og se institusjonene fra innsiden. Arild Hausberg er klar over hvor viktig studentene er for byen, og stiller seg positivt til Mikalsen sitt forslag om å integrere studenter i kommunalt arbeid. – Å hente inn studenter med relevant utdanning for å hjelpe til i diverse utredninger og andre kommunale oppgaver er en vinn-vinn situasjon for begge parter, vi får ekstern kompetanse vi kanskje ikke har fra før, mens studentene får verdifull erfaring innen sitt fagfelt sier Hausberg.

Han understreker at før noe kan bli gjort for å bedre samarbeidet mellom næringslivet, universitetet og kommunen må det etableres et bedre kontaktforum mellom alle parter. – Vi må ha en fast møtestruktur hvor studentpolitikere, kommunepolitikere, næringslivsfolk og universitetsadministrasjonen kan sette seg ned og komme med konkrete forslag til tiltak, forteller han.

Hausberg understreker at det er viktig å bevare kontinuitet i møtestrukturen slik at det ikke utvikler seg til et forum som bare samles over sporadiske enkeltsaker.

Skeptisk til kommunen

Studentstyrelederen ser på tiltaket om en fast møtestruktur som et veldig positivt tiltak, men er skeptisk til hvor fruktbart dette samarbeidet vil bli.

– Det er viktig med en fast møtestruktur, men møter må også kunne materialisere seg i konkrete prosjekter. Etter mange år med neglisjering av studentene i byen går vi inn i dette med et åpent sinn, samt et snev av skepsis, sier Mikalsen. Studentstyrelederen håper likevel at Hausberg skal overraske han og viske bort skepsisen.

André Skrivervik ved Karrieresenteret er veldig fornøyd med Hausbergs uttalelser. Et bredere samarbeid mellom Universitetet, kommunen og næringslivet vil øke handlingsrommet til karrieresenteret. – Vår jobb er å få studenter inn i arbeidslivet. Dersom kommunen kan stille med traineestillinger, gir det studentene en unik mulighet til å bruke kompetansen sin, sier Skrivervik.

Han legger til at traineekontrakter er mye mer attraktivt for både kommunen og næringslivet, da de har et begrenset tidsrom og dermed ikke er like "skremmende" som en fast ansettelse. – Jeg er dessuten veldig fornøyd med at kommunen velger å stille med ni representanter på Karrieredagen 25. oktober, avslutter han entusiastisk.

Tekst: Andreas Willersrud

Foto: Arkiv

NEWS IN BRIEF

Braindrain from developing countries

Braindrain is a situation where the West drains intellectual resources from developing countries in the so-called Third World. – In general intellectual immigration and exchange isn't an issue. However, when the West is using actively recruiting important personell from developing countries, the ones who have invested in the education of these people, loose their investment, Åsne Refsdal says. Refsdal has a masters' degree in Social Economics from the University of Tromsø and opened the debate about the matter on International Seminar last week. The problem with braindrain today is largely connected to the recruitment of health personell educated in developing countries.

– The West has a high need of health personell faced with the increasing numbers of senior citizens the coming years. As they cannot meet these needs by educating enough people themselves, they recruit them from other countries, Refsdal says. – There is also the structural matter of poverty and underdevelopment in the countries in the so-called Third World. One important aspect of developing is to improve the health situation and have enough personell in these countries. That's why the braindraining to the West is a highly problematic situation, Refsdal continues.

Promises improvement

The newly-elected Mayor of Tromsø, Arild Hausberg, promises improvements for the students in the city. Especially does he emphasize the importance of a better communication between the University, the University College, the county of Tromsø and the local business and enterprise community. – We have to show the business community the importance of having students in our city, and we need to improve the cooperation between the county and the students of Tromsø, Hausberg says. The student politicians are pleased with Hausbergs' statement, and hopes this becomes more than just words. – We have heard these words uttered countless times before, so of course we are a bit skeptical. However, with new people elected to run the city, we can just hope that they manifest their words into action, says Øyvind Mikalsen, head of the Student Board at the University of Tromsø.

A woman with dark hair, wearing a white, sleeveless, flowing dress, is dancing on a stage. She is barefoot and has her arms extended, holding hands with two other people whose hands are visible on the left and right. The background is a dark red wall. The lighting is dramatic, with strong red and orange tones. The overall mood is artistic and expressive.

m | MAGASINET

ELVEVOLL » SIDE 12-13

INSOMNIA » SIDE 14-15

NYNORSK POET » SIDE 30-31

STUDENTENE TAPER PÅ STATSBUDSJETTET

TEKST JØRN N. PEDERSEN
OG MAGNUS A. HOLTE
FOTO MARIUS HANSEN

Studenter og ledelsen ved Universitetet og Høgskolen i Tromsø er misfornøyd med regjeringens forslag til statsbudsjett for 2008. Særlig skuffende er det at kuttene fra forrige budsjett ikke tilbakeføres.

Jarle Aarbakke, rektor ved Universitetet i Tromsø (UiT), er høvelig fornøyd med forslaget om statsbudsjett for 2008, og mener det inneholder både positive og negative elementer. – For det første er det svært negativt at man ikke tilbakefører kuttene som ble

ning og forskning, noe som er ganske paradoksalt tatt i betraktning at vi har en såkalt rødgrønn regjering, sier Øyvind Mikalsen.

Han får støtte fra Norsk Studentunion (NSU): – Regjeringen bruker 660 millioner kroner på utdanningssektoren, men disse pengene er øremerket til utstyr, prosjekter, stipendiater og så videre, altså ikke til de frie basismidlene. Det som blir lettest for utdanningsinstitusjoner å kutte i da, er utdanningstilbudet. Så man kan fort ende opp med et smalere tilbud, hvor også kvaliteten på små fag kan være truet, advarer Per-Anders Langerød, leder i NSU.

« Det er svært negativt at man ikke tilbakefører kuttene i de frie midlene.

gjort i fjorårets budsjett, som var på total 274 millioner kroner og 23 millioner for UiT. Når man viderefører disse kuttene, så betyr det i praksis at de må sees på som varige kutt, sier Aarbakke. – Dette gjør at institusjonene, Universitetet i Tromsø inkludert, mister handlingsrom i forhold til hvor man skal spytte inn penger, forklarer rektoren som mener dette kan bety store utfordringer for mindre fagområder.

Øyvind Mikalsen, studentstyreleder ved UiT, omtaler også videreføringen av kuttene i basisbevilgningen som svært skuffende. – Når man ikke har basisbevilgningen for å putte inn i forholdsvis små fag, som språkfag og enkelte samfunnsvitenskapelige fagområder, kan disse fort ende i en vanskelig situasjon. I verste fall må enkelte fag legges ned og breddeuniversitetet står i fare, sier Mikalsen.

Presser fram markedsorientering

I tillegg til å forverre situasjonen for de små studieretningene og forskningsområdene, presser de manglende basisbevilgningene sektoren inn på et markedsspor. – Når man ikke har basisbevilgningene, så presses man inn på et spor hvor man må publisere mye og produsere mange studiepoeng, noe som kan være vanskelig for små fag. I praksis er det altså snakk om en økt markedsorientering av høyere utdan-

– For lav studiestøtte

Norsk Studentunion er heller ikke fornøyd med reguleringen av studiestøtten med en økning på 2,5 prosent. – Vi krevde i år at studiestøtten skulle økes til OECDs fattigdomsgrense på 96 000. Dette skjedde beklageligvis ikke, sier Langerød. Ifølge tall fra Statistisk sentralbyrå (SSB) bruker studenter i gjennomsnitt 4 166 kroner i måneden på bolig. Da har man omtrent 2 000 igjen for å dekke mat, transport, telefon og andre utgifter. Studentpolitikerne i Tromsø mener regjeringen ikke tar studentenes behov for mer i studiestøtte på alvor. – Studiestøtten er altfor lav per dags dato. Når man i tillegg ikke øker reisestipendet, så skjønner jeg nesten ikke hvorfor man gidder å studere, tordner Jonas Soo Holm, leder i Studenttinget ved Høgskolen i Tromsø. Han får støtte fra sin kollega ved Universitetet: – Den reguleringen med 2,5 prosents økning er ikke mye å rope hurra for. Når studenter i Norge lever under OECDs fattigdomsgrense med mindre de jobber ved siden av studiene, så viser det at regjeringen ikke tar målet om å realisere heltidsstudenten på alvor, sier Øyvind Mikalsen.

Tall fra Statens institutt for forbruksforskning (SIFO) viser at gjennomsnittsstudenter trenger 11 200 kroner i måneden for å dekke bolig og leviekostnader. Ni av ti studenter job-

LANG VEI IGJEN: Soria Moria-erklæringens mål er langt fra nådd på utdanning

ber ved siden av studiene, enten i sommerferien eller deltid ellers i året. Tall fra SSB viser at lav studiestøtte er hovedårsaken til dette. Studentenes Landsforbund (StL), som representerer Høgskolestudenter i Norge, har krevd at studiestøtten økes til 12 000 kroner i måneden. – Dette er for å følge opp tallene fra SSB og SIFO, forklarer

Olav Øye, leder i StL, som mener konsekvensene av den manglende økningen er at studentene blir fattigere for hvert år. – Dette er fordi reguleringen kun tar høyde for den generelle inflasjon i samfunnet og ikke prisveksten i for eksempel leiemarkedet, forklarer Øye videre. – For de aller fleste studentene vil bokostnadene fortsette å

øke, i de fleste tilfeller mye mer enn stipend og studielån. Regjeringen følger ikke opp løftet sitt om at man skal kunne studere på heltid, raser Øye.

Økte bevilninger til boliger

teller Øyvind Mikalsen. – Dette betyr i praksis at man får bedre vilkår for bygging av studentboliger i Tromsø, forklarer han.

Statsbudsjettet fastslår også at det skal bygges 670 nye studentboliger på

på det private markedet. – Det er ikke slik at alle studenter vil bo på studentboliger, men hvis de fremstår som et billig tilbud som faktisk har mulighet til å dekke mange studenters boligbehov, kan de bidra til å presse ned prisene på det private markedet, forklarer Olav Øye.

Situasjonen idag er at 73 prosent av

kningsinstitusjoner i statsbudsjettet. For medisinstudenter i Tromsø vil det bety minst et år til med sprengt kapasitet.

– Ved medisnutdanningen er det slik at man har 100 studenter ved fasiliteter beregnet på 50 studenter. Dette er ikke bra, sier Øyvind Mikalsen.

« De gir oss småpenger i kompensasjon for det gigantranet fjorårets budsjett var.

studenter leier privat.

Flere stipendiatstillinger, færre nybygg

I motsetning til ved fjorårets budsjett, får Universitetet i Tromsø flere stipendiatstillinger. Mens det i fjor var null, får UiT i år 23 nye stipendiatstillinger av 350 nye på landsbasis. Høgskolen i Tromsø får to nye stillinger. – I liket med studentboligsatsningen er det en viktig økning, men likevel langt unna målet, sier studentstyreleder Øyvind Mikalsen. Det er likevel et spørsmål om hvor mange nye stipendiater Universitetet kan ansatte grunnet kuttene i fjor. – Siden vi ikke fikk noen stipendiatstillinger i fjor, måtte vi forskuttere med 30 stillinger. Dermed har vi faktisk et manko på syv når vi nå blir tildelt 23. Dette, i likhet med færre frie basisbevilninger, gjør at vi mister mye av vårt strategiske handlingsrom, sier Lasse Lønnum, direktør ved Universitetet, til Bladet Tromsø.

Det kommer heller ingen flere nybygg ved norske utdannings- og fors-

Positiv nordområdesatsning

Jarle Aarbakke mener Universitetet kan nyte godt av de bevilningene som er kommet i forbindelse med nordområdesatsningen. – For eksempel har vi fått en havgående isbryter, noe som kan være svært viktig i forskningsøyemed. Vi har også fått bevilget millioner til bioprospektering og urfolksspørsmål. Sett over de siste to årene er økningen i nordområdebevilningene på ca. en halv milliard, men innenfor dette feltet kunne selvfølgelig støtten vært større, sier Aarbakke som imidlertid ikke mener det er noen grunn til å slå alarm: – Vi må huske at nordområdesatsningen er et generasjonsprosjekt, sier han.

Studentstyreleder Øyvind Mikalsen mener også nordområdesatsningen kan være nyttig for Universitetet i Tromsø, og mener årets budsjett er et ganske stor forbedring fra fjoråret, helheten tatt i betraktning. – Likevel sitter jeg igjen med et inntrykk at de gir oss småpenger i kompensasjon for det gigantranet fjorårets budsjett var, avslutter Mikalsen.

STATSBUDSJETTET FOR 2008

- Regjeringa ønsker å finansiere utbygging av ca. 670 nye studentboliger i 2008. Løftene i Soria Mora-erklæringen var 1000 til 1200 boliger i året.
- Studentorganisasjonenes krav for statsbudsjettet 2008 var at studiestøtta skulle økes til minst 95 000 og til 120 000 på sikt.
- Regjeringa foreslår 350 nye stipendiatstillinger. 23 av disse går til UiT, to går til HiTØ. Dette er en reell nedgang fra tidligere år. Undersøkelser viser at den norske utdanningssektoren trenger minst 480 nye stipendiatstillinger årlig.
- I forbindelse med nordområdesatsninga foreslås det bygd en stor havgående isbryter med hjemhavn i Tromsø.
- Regjeringa øker kostnadsrammene for nye studentboliger fra 500 000 til 600 000 i pressområder, og fra 400 000 til 500 000 andre steder. Tromsø blir fra og med 2008 definert som pressområde, altså inkludert i storbyområdet.
- Studiestøtten blir prisregulert opp til 85 000 kroner, dvs. opp med 2,5 prosent, fra og med høsten 2008.

aktoren i statsbudsjettet for 2008.

Tross mye kritikk rettet mot mangelen på basisbevilninger og minimal økning i studiestøtten, får regjeringen noe ros for økt satsning på utbygging av studentboliger. – I motsetning til tidligere er nå Tromsø definert som et pressområde i forhold til studentboliger, noe som betyr at man får 200 000 kroner i statlig støtte per boenhet, for-

landsbasis i 2008, noe Mikalsen ser på som et steg i riktig retning. – Det er likevel langt igjen til Soria Mora-erklæringens mål om 1000 til 1200 nye boliger i året, sier Mikalsen. Studentenes Landsforbund er også til dels fornøyd med den økte satsningen på studentboliger, som de mener kan bidra til å kjøle ned prissituasjonen

SALIG BLANDING

TEKST INGE STEINE

FOTO TORA ALEXANDERSEN

Offisielt er navnet Ellevoll, men under overflata ligg ei anna verd. Utopia møter ei som vil ha den fram.

Halvannen time går fort, iallefall om ein er i selskap med Ragnhild Dalheim Eriksen. Køyreturen frå Tromsø til Ellevoll er brått over. Den ferske Riddu Riddu-leiaren har mykje på hjartet. Me parkerar utanfor barndomsheimen hennar og blir vinka inn av mor i huset. Inne er det fotballkamp på tv og tanteborn på golvet. Hunden Aigi (tid) er litt overalt. Utopias reisande har knapt rukke å fått av seg skoa før me blir vist til kjøkkenbordet, med brødsriver og kaffi hakk ihel. - Det betyr ulykke om gjestar går herifrå svoltne, seier mor og viser til eit samisk uttrykk. På veggen heim har Ragnhild nevnt eit innlegg i Nordlys og no viser ho det til oss. Folk har lagt

merke til at ei jente frå Storfjord har tatt over Riddu og innskrivaren ber ho kort sagt å ta med seg heile festivalen til Storfjord. - Riddu er jo bygd opp av folk frå Kåfjord, det ville vore skandale om eg skulle ha flytta på den, ler Ragnhild.

Identitetskrise

Rundt 16 hus utgjer Ellevoll, som ligg mot enden av Storfjord i indre Troms. Me er i sameland. - Alle bygdene her har jo samiske navn og er bygde på samisk kultur. Men, mange har finske aner, me er jo berre ein time frå finskegrensa, påpeikar Ragnhild. Som 19 åring gjekk ho på folkehøgskule i Porsgrunn og måtte fortelje om seg sjølv til nye folk heile tida. Det satte igong ein tankeprosess. - Kva var det som gjorde meg so annaleis? Jau, det samiske. Slik fekk eg lyst til å job-

be meir aktivt for det, forklarar Ragnhild.

Korleis var det å være samisk der?

Det var veldig takknemlig å være samisk sørpå. Ein blei sett på som ein helt når ein gjekk i kofte på 17.mai. I Troms er det mykje vanskelige, meiner Ragnhild. - Her i bygda er det berre eg og mor som går i kofte i toget, i tillegg til tanteungane mine, seier festivalleiaren, som reflekterer omkring si eiga rolle. - Når eg går ut i media og seier at eg er same og er stolt av det, seier eg jo at søskene mine også er samar. Ei stund lurte eg på om eg rota eg skulle bli misforstått, vedgår Ragnhild. Ho fortel om forskjellen frå mor hennars generasjon. - Folk som joika e l -

ler snakka samisk på skulen blei

straffa. Å prøve å skjule identiteten din so hardt ovanfor venar og familie og bli norsk so fort som mulig må ha vore forferdelig tøft, seier samejenta. Ho kan fortelje om folk som har blitt so undertrykte at dei den dag idag kjempar imot det samiske med nebb og klør.

Forandring fryder

I Storfjord heng rangstigen fortsatt ved. Nordmenna øvst, følgt av dei finskætta kvenene og samane i botn. - Det er trist at det er so vanskelig med det samiske her. Eg føler meg litt aleine. Samtidig føles det eg gjer viktig og eg vil fortsette å jobbe for det samiske resten av livet, seier Ragnhild. Om den eldre garde har vore kua, meiner Ragnhild det har vore lettare for hennar generasjon. - Me har ein litt fandenivolsk innstilling, seier leiaren som har merka seg ei oppblomstring av det samiske

miljøet. - Den unge sjøsamekulturen er synonym med rock. Hangface og Turdus Musicus er døme på Kåfjordband med stor suksess, held Ragnhild fram. Dei unge har særleg blitt styrka gjennom Riddu Riddu, meiner leiaren, som ikkje har fått nokon negative tilbakemeldingar frå sambygdingane - Dei flirer no litt av meg, men eg føler at eg får respekt. Folk tykkjer det er artig med stillinga mi i Riddu, dei følgjer med og passar på at eg blir behandla bra i media. Eg kunne ikkje gått med ryggen rak om det eg gjorde ikkje hadde blitt akseptert innerter. Ragnhild har vorte oppdratt til å vere stolt av bygda. - Uansett kvar de er i verden representerer de Ellevoll, minnast ho å ha blitt fortalt.

Kraftig natur

Den læstadianske trua står sterkt i bygda. Medan staten forbaud samisk, tillot læstadianarane samisk i preken til langt utover forrige århun-

dre. - Samane er eit særst religiøst folk. Når læstadianarane brukte det samiske språket, gjorde det sitt, seier Ragnhild og legg til: - I Lyngen til dømes er det ein streng læstadiansk grein. Her er det meir tilpassa livet her. Sjølv er ho ikkje er truande, men omtaler seg sjølv som læstadianarunge. - Alt me gjer handlar om å ikkje kødde med naturkreftene.

Naturtrua får då òg spelerom innanfor trusretninga. - I den sjøsamiske tradisjonen trur ein at enkelte menneske kan stoppe blod. Dette er ikkje snakk om eit fysisk inngrep, der ein legg kompress på til dømes. Her snakkar ein om overnaturlige evner, forklarar Ragnhild.

Då ein av naboane var hjertesjuk, ringte dei til ein som kunne ordne. - Det er berre noko ein har, slike evner. Me kallar det ein som kan lese, forklarar Ragnhild. Ho påpeikar at desse ikkje må misbrukast. Då ho sleit med ein betent arm ville ho ikkje tilkalle nokon, men heller vente til

det var noko viktig. - Det er ein utdøyande tradisjon. Om ein har det i seg, må ein lære det også, seier Ragnhild og undrestrekar at ingen frontar at dei har evner. Det skal vere usagt.

God oppdragelse

- Naboen kjem innom av og til. Det er er veldig framand for meg å ringe dei og spørre om eg kan komme på besøk. Det har eg aldri gjort. Naboane var med å oppdra oss, fortel Ragnhild. Her kjenner alle kvarandre godt og føler eit sterkt samhold. Om nokon er sjuke får ein raskt besøk. - Me er veldig tradisjonsbunde. Ein kødder ikkje med fakketoget på vesle nyttårsafta, ler Ragnhild som håper hennar generasjon vil halde på skikkane. - Folk er med på alt i bygda, det forventast, men me likar det òg. Om eg får ungar, vil alle legge seg opp i korleis eg oppdrar dei. Men, det føles også veldig trygt, meiner Ellevollingen.

Med tanke på oppveksten har det å komme seg til og frå vore ei utfordring

- Det har vorte mykje køyring på foreldra våre. Ein måtte køyre 20 minutt til næraste ungdomsklubb, minnast ho. Mange tok mopedlappen på ungdomsskulen. - Ein finn ein måte å klare seg på., seier Ragnhild. Sjølv hadde ho hest i ungdomsåra og kunne avlaste foreldra ein smule. Fritidstilbodet var heller avgrensa. Alle dreiv med volley, det var alt som var. Likevel er Ragnhild særst nøgd me oppveksten. - Me kjente ikkje til noko anna og eg har aldri hatt noko sterkt forhold til byen, med kaféliv og slike ting, seier Ragnhild. - Me var tre stk i klassen, det var ein veldig god skule, med mykje rom for kreativitet. Lærarane var foreldre av venane mine. I den samiske kulturen har ein dessutan ein veldig fri oppdragelse. Det er få rammer med tanke på leggetider og slikt. Saman med nærleiken og respekta for naturen har det gjort meg til den eg er no. Eg hadde kanskje vore ein heilt annan om eg hadde vakse opp i Tromsø.

HEIME BEST: Ragnhild Dalheim Eriksen er samisk og nøgd med det. Ellevoll har motivert henne til å kjempe for at fleire skal vere stolte over sitt opphav.

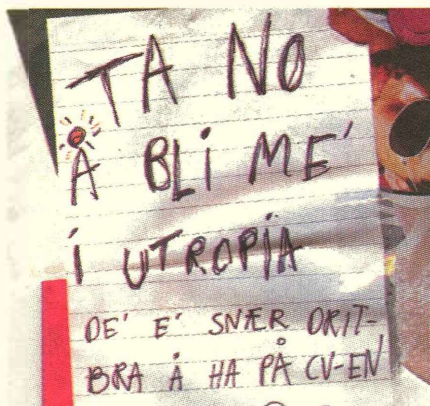
INGE STEINE
KULTURREDAKTØR

KULTURLEIAR

Den norske stat har ei heller frynsete fortid når det gjeld urfolk. Å verte fråstole sin identitet er truleg noko av det verste ein kan oppleve. At alt har foregått so systematisk og gjennomført gjer det heile endå meir brutalt. Dette fornektingsregimet ser ein tydelege levningar av den dag i dag. Samar har framleis problem med å akseptere seg sjølve. Om lover har endra seg betyr det ikkje at haldningar har det. Derfor er det særprisverdig og viktig at folk har mot til å stå midt imot det etablerte. Gjennom 17 år har Riddu Riddu vore ei kime til ei samisk renessanse. Ein har skapt grobotn for nye tankar, friske sinn. Festivalen har vore ein arena for samisk samhald og vekst.

Ein skulle tru at slikt blei oppmuntra frå statleg hald. Ting har då verkeleg endra seg. At Riddu Riddu har knytta til seg ein imponerende breidde av verdas urfolk opp gjennom åra burde då også felle i smak. Her har ein skapt ein møteplass for ulike kulturar og uttrykk i fri utfolding. Saman har ein delt erfaringar og fått vist seg fram. Det er likefullt noko som ikkje stemmer når ein festival som har gjort so mykje for samar og urfolk generelt, er so til dei grader avhengig av frivillig arbeid.

Derfor er det ganske vanskeleg for meg å forstå kvifor festivalen ikkje har fått status som knutepunktinstusjon ved årets statsbudsjett. Ein slik status ville ført med seg sårt tiltrengte midlar. Ein kunne ha gitt arbeidet eit løft. Her låg alt til rette for bot og betring, eg ser ikkje korleis det er mulig å falle meir innanfor kriteriane for knutepunkt enn det Riddu gjer. Eg føler med Ragnhild Dalheim Eriksen og resten av arbeidsjerna. Dette var skuffande.

DU MÅ IKKJE SOVE!

TEKST INGE STEINE
FOTO TORA ALEXANDERSEN

Elektronika, mørketid og fest. Slikt blir det festival av. Til du blir søvnlaus, om du vil.

I år har me hatt fokus på det som var utgangspunktet for festivalen, seier presseansvarlig Annette Kvandahl Johansen. Her dreier det seg om å lage grobunn for å skape nye lokale band. - Det er ikkje tung e superkjente band som i fjor, forklarar ho. Men heite

Me startar ni på kvelden og held på til tre. Me har ikkje spart på tida, seier Jakobsen. - For 370 kr får ein 22 konserter, det er ein veldig bra deal, fortset ho. *Korleis får de hjula til å gå rundt?* - Alt er basert på frivillig drift og me har folk som jobbar mykje, seier leiaren. I tillegg kjem økomisk støtte frå ulike hald. - Festivalen har fått ein mykje sterkare identitet med åra. Insomnia er eit genialt navn, det passar til mørketid og fest, seier Jakobsen. Med utgangspunkt i at Tromsø er ein by med 60.000 innbyggjarar ønsker ho å ha

ho fram slenglys som ein vinnar. Opp mot 3000 små lys med magnetar skal settast i stand og delast ut. Folk kan ta dei med seg og slenge dei frå seg kvar dei vil - dei lyser i to veker. - Festivalen kjem til å påverke folk som ikkje er på Insomnia, ein kjem til å merke forandringar, lover Jakobsen. For dei som kjem gjeld det å kle seg etter forholda. - Me oppfordar folk til å ta med klede ein kan danse i, ein kjem til å bli svett, avsluttar leiaren. Grappa nedanfor vil definitivt gjere sitt.

TIL NORDENS PARIS: Joakim & The Elektoplasmic Band tek turen frå Paris.

navn blir det likefullt - Me er veldig i forkant med ting, seier Anette Tunheim Jakobsen. Ho er festivalleiari og gledar seg felt. - Det er unikt å kunne ta opp artistar som vanligvis spelar for 15.000 til oss og 600, strålar leiaren. Artistar som gjer det stort er henta inn - Me har fått sugd ut det som skjer i Sentral-Europa, hevdar ho. Joakim & The Electroplasmic Band er eit døme. - Mange er redd det berre skal vere ein fyr med laptop, men her blir det fullt band og stort trøkk, forsikrar leiaren. 120 Days er eit anna band ho trekk fram. Etter hennar meining hadde ikkje so mange fått med seg kven dei var då dei var her i fjor, no blir ein bydd på ein ny sjanse.

Valuta for pengane

ein festival som er knallbra i den konteksten. Poenget er ikkje å bli størst mulig. - Me vil at alle skal få den same musikkopplevinga som me får, seier Johansen, som meiner det er viktig å vere åpen for noko nytt. - Prøv å høyre nye ting, sjølv frå artistar ein ikkje har høyrte om, rådar ho.

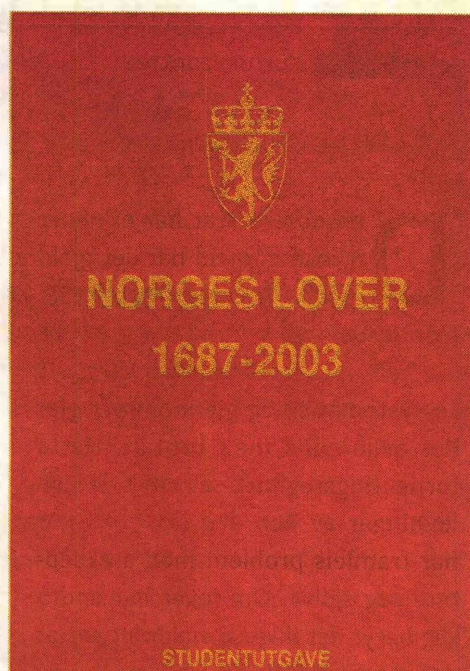
Slenglys og svette

Insomnia er ikkje berre musikk, det blir òg foredrag, verkstader og debattar. - Det er viktig for oss å beskrive heile elektrokulturen, seier Jakobsen. Ein løfter fram det som ligg rundt musikk. Populærkultur, ny teknologi og dagsaktuelle spørsmål står sentralt. Leiaren trur FunComs seminar om deira nye spel «Age of Conan» kjem til å slå an. På verkstadfronten trekk

Massive svenskar

- Me var ein vennegjeng der alle sat og jobba med elektronika kvar for seg. So kom idéen om å sette opp noko stort saman, seier Kalle Bäckmann, ein av grunnpilarane i Moder Jords Massiva (MJM). Året var 1999 og tanken var å skape eit gigantisk live dj-sett. - Me har mykje meir struktur i musikken enn før, seier Bäckmann. Likevel blir det noko improvisasjon. Bandet er kjent for å innhalde eit stort spekter instrument og artistar, i litt varierende konstallasjonar. - Om blåsarar ikkje kan vere med, ja då får nokon andre steppe inn, forklarar Bäckmann. Han er ein av fem produsentar som lagar basismusikken konsertane og låtane er bygd rundt.

LOV OG RETT

Er det noko du lurar på om du har lov til, eller du har ein mistanke om at nokon prøvar å lure deg. Då er hjelpa nærare enn du trur. I denne spalta vil Jusshjelpa svare på spørsmål frå studentar. Er det noko du lurar på? Send spørsmålet ditt til redaktor@utropia.no.

- Jeg har nettopp flyttet inn på ny hybel og huseieren vil ha depositum kontant. Jeg syns det høres rart ut. Har han rett til å be om det?

Stine Studine

Kjære Stine!

Etter husleieloven § 3-5 andre ledd skal depositum settes på særskilt konto, opprettet av utleier og leietaker sammen. Utleier skal bære de utgifter det medfører å opprette en depositumskonto. Dette fremkommer av husleieloven § 3-7 første ledd. Her syndes det mye blant utleiare som ser sitt snitt i å spare noen kroner, og således ber leietaker sette depositumet rett inn på sin private konto. Det kan i mange tilfeller medføre vanskeligheter ved leieforholdets opphør, da særlig hvis det er uenighet omkring eventuelle skader og mangler som måtte oppstå i løpet av leietiden. Depositumet er ment å tjene som sikkerhet for utleier i de tilfeller som går ut over vanlig slitasje. Ved leieforholdets opphør kan utleier uansett ikke kreve depositumet utbetalt av banken med mindre det foreligger samtykke fra leietaker eller ved rettskraftig dom. Leietaker har på sin side rett til å kreve beløpet utbetalt, med unntak av de tilfellene der utleier tar ut søksmål innen en måned. Dette fordi utbetaling fra banken i utgangspunktet krever begge sitt samtykke.

Hilsen Jusshjelpa

ILDSJELAR: Presseansvarleg Annette Kvandahl Johansen og festivalsjef Anette Tunheim Jakobsen brenn for Insomnia. Moder Jords Massiva stiller mannsterkt og villig opp.

Kollektiv moro

Produsentane hentar inn dei musikarane eller instrumenta dei tykkjer passer, for so å jobbe fram låt for låt i mindre grupper. Slik kan samansetningen variere stort. Ved konsertar kjem alle saman og blir eit storband, i mangelen på eit betre ord. - Me har ein intern konkurranse der det er om å gjere å lagre betre utgåver av låtene, seier produsenten. Alle fem har sine eigne soloprojekt, det har også mange av artistane som stiller opp for å gje liv til grunnstrukturane. - Det er utrolig heftig når det klaffar med so mange på scena, seier Bäckmann. Han trur dei mange projekta er til beste for alle. - Det eine gir energi til det andre. Ein får

nye idear og betre.

Ekklusiv fest

Me jobbar likt ein dj, med andre ord bygger me opp stemningar ved hjelp av vår eigen musikk, seier Bäckmann. På scena har dei vore opptil 30 samtidig og vel det dobbelte har vore innom bandet opp gjennom åra. - I 2001 var me på turné i Sør-Amerika og det blei då klart at rundt 15 «var» bandet, seier Bäckmann. Same året gav MJM ut førsteplata *Ur Djupen*, som ein del av ein triologi. *Ur Jorden* og *Från Luften* var dei to neste i rekka. På Driv blir det ikkje berre konsert, men også sleppfest for *Ren Ondska*, siste skot på stammen. Plata er mørkare enn tidlegare og bandet

har utvikla seg i retning elektronisk pop. Bäckmann lover ein konsert med mykje nytt, men også endel gamalt stoff. I tillegg kjem eksklusive saker som aldri har blitt framført før. Det er fare for fest på Driv.

AKTUELT

Insomnia:

11.-13. oktober, Driv

Program:

www.insomniefestival.no

Moder Jords Massiva:

Fredag 12.10

UNDER DUSKEN UNDER LUPEN

TEKST SIGRID M. HOHLE
FOTO STÅLE LIND STORVIK

Under Dusken er Trondheimsstudentenes avis, og kan skryte av å være Skandinaviens eldste studentavis – første nummer kom ut i 1914. Mange hevder også at Under Dusken (UD) er Norges beste studentavis. Dette er nok til å få en Utopia-journalist på besøk i Trondheim til å ville gå avisa nærmere i sømmene. Hva er hemmeligheten bak? Er det bare blod, svette og tårer?

Redaktørdramatikk

Under Duskens lokaler ligger, som det meste annet som er verdt å få med seg i Trondheim, i "den runde røde": Studentersamfundet. Her jobber om lag 60 studenter på frivillig basis for å vedlikeholde UD's rykte som en av Norges beste studentaviser. På denne dagen jobber de ekstra på spreng, deadline er få timer unna. En liten prat med ansvarlig redaktør Eva-Therese Grøttum er det likevel tid til.

Grøttum er konstituert ansvarlig redaktør, etter en dramatisk hendelse for en måneds tid tilbake som førte til at den forrige redaktøren, Bjørn Romestrand, valgte å gå av. En funksjonær fra UKA, studentfestivalen som holdes i Trondheim i disse dager, hadde ved en glipp lagt igjen programmet for UKA i UD's lokaler, før programmet var sluppet. Da Romestrand besluttet å trykke deler av programmet, ble det fullt rabalder og telefon fra Finansstyret, som står for store deler av UD's finansielle støtte. De truet med å revidere sin pengestøtte til UD samt studentradioen og student-TV, og å fremme mistillitsforslag mot Romestrand om han trykket saken. Enden på visa ble at Romestrand gikk av i protest, fordi han ikke ville være ansvarlig redaktør i en avis hvor andre enn redaksjonen legger begrensninger på hva som trykkes.

Grøttum innrømmer at oppsigelsen kom svært uventet, og at jobben som ansvarlig redaktør er en ganske annet enn den hun tidligere hadde som nyhetsredaktør. – Men det går fint nå, Romestrand hjelper jo fortsatt mye til, og vi begynner å komme inn i ting nå.

Amfetaminsaken

I likhet med Utopia vektlegger UD

saker som er lokale og studentorienterte. Redaksjonens "kjerneverdier" varierer med hvem som sitter i redaktørstolene, Grøttum selv foretrekker å finne en balanse mellom det studentene vil lese og det de bør lese. Dessuten er det viktig for UD å være uavhengig og kritisk, samt å følge etiske retningslinjer.

– Det er ikke noe selvfølge at vi har et så godt renommé som nå, det er noe man må jobbe konstant for å opprettholde, sier Grøttum. På 90-tallet mistet avisa mye kredibilitet da den blåste opp en sak om en NTH-an-

taksprosess hvor alle som vil prøve seg som journalister får slippe til, må man gjennom krevende opptakstester før man kan begynne å skrive for UD. Etter å ha sendt søknad, helst med noe man har skrevet lagt ved, kommer man til intervju med både personlige og case-spørsmål. – Vi bryr oss om at personen må passe inn i gjengen vår, være initiativrik og selvgående. I tillegg ser vi på om han eller hun har godt språk og struktur på sakene, tar hensyn til presseetiske spørsmål og skjønner "vår" sjanger. Siste del av opptaket går ut på at kandidaten skri-

er populært å jobbe her og mange om beinet, og folk som søker jobb gjør det nok mer på grunn av det faglige enn det sosiale, selv om det sosiale også er meget bra

Har du UD-jobbing på CV'en kan det være en døråpner for mange jobber, både innen og utenfor journalistikk. Flere har gått fra Under Dusken-jobb til lokalavisjobb, og også Dagbladet, Klassekampen og Dagens Næringsliv rekrutterer journalister fra UD. Grøttum hadde selv sommerjobb i Morgenbladet. – Vi ser på oss selv som en

LIVLIG: Konstituert redaktør Eva Therese Grøttum får innspel av debattredaktør Sivert Frøseth Rossing.

satt som framstilte og solgte amfetamin til studenter. Kilden var anonym, og saken fikk mye oppmerksomhet i nasjonale medier – enten de selv blåste opp saken eller avviste det hele som tøv. I ettertiden viste det seg at saken ikke hadde altfor mye, om enn noe, rot i virkeligheten, og UD måtte tåle mye kritikk.

Journalistutdannere

Grøttum sier at det er hard kamp om jobbene i UD. Mens vår egen Utopia har en særskilt demokratisk opp-

ver en sak gitt av UD, forklarer Grøttum

Etter denne prosessen sitter det igjen om lag 20 faste journalister, som det stilles store krav til. De plikter å delta på alle møter og skrive én sak i uka, beregnet arbeidstid er minst 15 timer i uka. I tillegg kommer en del obligatorisk jobbing i forbindelse med UD's nære tilknytning til Studentsamfundet, som kan være alt fra garderobevakter til dovask. – Vi er privilegerte som må velge bort flinke søkere. Det

viktig del av norsk journalistutdanning, sier Grøttum.

FAKTA

Hvem: Under Dusken

Hva: Studentavisen i Trondheim

Etablert: 1914

Utkommer: Hver 14. dag

Nettsted: www.underdusken.no

Karrieresenteret ved Universitetet i Tromsø inviterer til:

Arbeidslivsdagen 2007

torsdag 25. oktober

Teorifagbygget, UiT kl. 1000 – 1700

Foredragsserie, 10.00 – 13.00:

- 10.00: Åpning
- 10.15: «Det lekende alvor», filosof Arne Næss og journalist Petter Mejlænder
- 11.00: «Fremtidens kunnskapsmarked», ansvarlig redaktør i Mandag Morgen, Terje Osmundsen
- 11.45: «De fem største feilene du kommer til å gjøre i møte med arbeidslivet» skribent og hodejeger Elin Ørjasæter
- 12.15: «Tør du å være unik», coach Anna Foss

Møteplassen, 13.00 – 15.00:

- Over 30 virksomheter på stand
- Intervjutrening
- CV-verksted
- Bransjetorg
- Konkurransen
- Bevertning fra Tromsø Bakeri og Studentsamskipnaden

Bedriftspresentasjoner, 1500 – 1700, 3. etasje i Teorifagbygget:

Rom 1.333

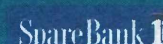
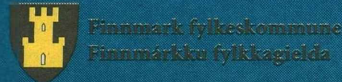
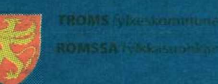
- 15.00: Eksportutvalget for fisk
- 15.45: Ernst & Young
- 16.30: Accenture

Rom 1.343

- 15.00: Troms Fylkeskommune
- 15.45: StatoilHydro
- 16.30: Hydro Aluminium- og kraftproduksjon

Rom 1.329

- 15.00: Sparebank 1 Gruppen
- 15.45: Sparebank 1 Nord-Norge
- 16.00: Proffice

SERIØSE SKINPUPPET

TEKST INGA B. TØLLEFSEN
FOTO YANNICK VAILLE

Mangel på øvingslokale, utskiftninger og senebetennelse kan ta knekken på ethvert rockeband, men Skinpuppet lar seg ikke stanse av slike trivialiteter.

Om noen av Utropias lesere har bodd i Tromsø i noen år, husker de kanskje Pulk. Et av de unge fremadstormende bandene på den tiden har nå rekonstituert seg, blitt ganske voksne og har bestemt seg for å satse på musikken. Nå bor de i samme sjangermessige gate som Tool, Radiohead og A Perfect Circle, og opprettholder med dette lille Tromsøs rykte for å være en tung rockeby. Brødrene Lars og Øystein Julsrud har naturlig nok kjent hverandre fra barnsben av, og valgte sammen med kompisen Jon-Eirik å spille musikk i stedet for å gjøre karriere på Hamnas guttefotballag. Sleng med Geir Riise (som faktisk var et keepertalent en gang i verden...) og den mystiske og talentfulle finnmar-

kingen Karoline Andreassen - og du har et band som har både konserter og studiojobbing på plakaten.

Onsdagens konsert blir en split med Durden Street, som i følge Lars er et underholdende band. Bandene har spilt sammen tidligere og vet det fungerer bra, og publikum kan nå forvente et Skinpuppet som er stadig mer samspilte og scenevante.

Med konserten unnagjort bærer det i studio. Der skal de spille inn 6-7 låter, som først og fremst skal brukes i promoteringsøyemed. Det er ikke alltid at kjipe øvingsopptak duger for et band som nå vil satse seriøst. - Vi vil oppnå så mye som mulig med musikken, så lenge det er gøy, avslutter de entusiastisk.

AKTUELT

Hvem: Skinpuppet
Aktuell: Konsert på Kaos 10. oktober

DETTE SKJER PÅ DRIV

10. - 31. OKT

19. OKT FILMQUIZ

21. OKT DIVAS OF
BELLYDANCE

26. OKT POKER

KONSERTER

MINOR MAJORITY
27. OKT. CC. 140,-/190,-

11.-13. OKT INSOMNIA FESTIVAL
INSOMNIA

120 DATS - JOACHIM & THE ECTOPLASMIC BAND -
DANTEL METED - JON JELINEK - APPARAT +++
CLOROFORM
17. OKT. CC. 90,-/140,-

MER INFO PÅ
WWW.DRIV.NO

DANCE WITH
A STRANGE

18. OKT. CC. 170,-/260,-

HUT OG ALSO
SINGER SONG

19. OKT. CC. 90,-/140,-

BLACK DEBBAR
25. OKT. CC. 140,- / 190,-

QUIT YOUR DAY
THE BOX OF MOTHER
THE VANNSKAPT
26. OKT. CC. 90,-/120,-

TOM MCRAE
27. OKT. CC. 190,-/260,-

driv

SKARP DEBUT

I FARTA: The Fernets platedebuterer endelig og nyttar høvet til å by inn til fest.

TEKST INGE STEINE
FOTO PRESSEFOTO

Gjennombrotet kom fort, sidan vart det stille. No er The Fernets i skotet som aldri før. Debutplata er i butikkhylene, det er tid for feiring.

- Me spelte inn plata i fjor sommar. So gjekk det ei god stund der me ikkje gjorde noko. Etter jul fekk me nokre flinke folk til å jobbe med plata, seier Eric Elvebø Iversen gitarist i The Fernets. Plata blei produsert av Cato Thomassen frå Cato Salsa Experience, og Øystein Grini frå Big Bang har stilt med sitt Grand Sport Studio. Med hausten kom også responsen. - Plutselig skjedde det masse. Me blei A-lista på P3, varma opp for The Ark og spelte under åpningsveka for NTNU, seier Iversen. I august fekk dei platekontrakt med Universal og beskjed om at plata skulle ut om to månader. Sidan har gutane jobba på spreng.

Kynisk på ein god måte

Platselskap førte med seg bookingagent, ein av dei beste i landet skal ein tru Fernets. - Ingen av oss er strukturerte nok til å organisere alt sjølv. No har me andre folk som gjer oss beskjed om kva me skal gjere, kvar me skal spele. Me kan konsentrere oss om

å spele, seier Iversen. Han legg til at det at andre folk jobbar med ting dei har laga, gjer dei stor sjølvtilitt. - Det betyr at nokon trur at dei kan tene pengar på oss. So kynisk er det og me likar det, ler Iversen. Me sit på Verdensteateret, bak disken står nok eit bandmedlem. Rudi Nikolaisen, bassisten. får avløyning og set seg ned ved bordet vårt. - Me har toårsdag dagen me slepp plata, kan han meddele.

Blodig Alvor

Dei to Fernetsane er einige om at å vinne Zoom er det beste utgangspunktet eit band kan få. Likevel gjekk det ikkje heilt på skinner. - Folk hadde store forventningar, men me var jo so ferske, seier Iversen. - Me dreit oss litt ut på den Lydverket-episoden. Me prøvde å gjere mest mulig ut av det - det var meint å vere humoristisk, men me framstod som dritungar, mimrar Iversen med ein flau smak på tunga. - Men, det gjorde at folk hugsar oss. No håpar me berre at alle har gløymt kvifor, smiler han. Om The Fernets har fått rykte på seg for å vere tøysete, vil neppe den nyinnspelte musikkvideoen deira hjelpe på. - Me liker å halde på med ting me kan, som rytmisk sportsgymnastikk. Me passar egentlig ikkje til den tøffe rockegreia, hevdar Iversen. - Dette er blodig alvor, dessutan ser me latterlig bra ut, seier

Nikolaisen og legg til: - Det er ikkje mange band me ser for oss utføre rytmisk sportsgymnastikk, kanskje Taliban Airways. Turdus blir meir synkronsvømming, avsluttar han.

Tilbake med eit smell

Sjølv om alt oppstyret rundt Zoom blei etterfulgt av ein liten dødperiode, er det ingen sure miner å spore. - Eg er glad me har fått tid til å finne vår identitet som band, seier Nikolaisen. - Me har blitt betre live og fått erfaring, ein treng tid for å vekse seg til, fortset han. - Det er utruleg godt å vere tilbake etter all hypen. Me kan bevise at me er eit seriøst band, som leverer kvalitet, seier Iversen. Han ser på det heile som ein draum som har blitt oppfylt, om enn ikkje so glamorøs som han hadde trudd. - Eg trur plata kan slå breitt an, seier Nikolaisen. Likevel trur dei to ikkje det vil ta heilt av heller. - Men, det er jo ein bra debut me har, so alt kan jo skje, skyt Iversen inn. Bandmedlemmane ser ingen begrensingar for kor langt dei kan nå. - Det har ikkje komme noko nytt Big Bang sidan Big Bang, seier Nikolaisen. Kanskje blir The Fernets dei neste store.

Full fart framover

Beste konsertopplevelsen hadde The Fernets på Driv under Uka. - Det er

få arrangement som er so morosame å spele på som studentarrangement, hevdar Iversen. Det spørts om ikkje sleppfesten på fredag vil toppe den. Cato «Salsa» Thomassen vil bidra og The Fernets lovar ein heidundrande kveld. Muskedunder stiller med dj og det vil bli fleire overraskingar undervegs. - Det er på tide å knuse myta om at ein må flytte til Oslo for å slå igjen som band, meiner Nikolaisen. Etter sleppet blir det ein miniturné med stopp i Stavanger, Bergen, Oslo og Trondheim. Ein månads Noregsturné følgjer etter jul. Turnering i utlandet er under planlegging. Bandet er i tillegg igong med låtar til neste album. - Det viktigaste er ikkje å delta, men å vinne. Eric Elvebø Iversen og resten rundt bordet bryt ut i latter. The Fernets har god grunn til å smile.

AKTUELT

- The Fernets, ute med sjølvtitulert debutalbum
- Sleppfest: Rica Ishavshotell, Fredag 12.10, kl. 21.00
- Billetter i salg på Platekompagniet

ET VIDUNDERTEPPE

TEKST JOEP AARTS

FOTO KRISTIN TORGENSEN

På Tromsø Museum kan du frem til nyttår se utstillingen av det berømte Bayeux-teppet, som fremstiller Wilhelm Erobrerens inn-tog i England i 1066.

Riktignok dreier det seg om en fotokopi i halv størrelse, lånt fra Nationalmuseet i København, men kvaliteten er overraskende god. Under åpningen uttalte Lena Liepe, professor i kunsthistorie ved UiT, at hvis det så absolutt skal være en liste over verdens vidundere, så burde i hvert fall Bayeux-teppet inkluderes. Hvis man ikke har mulighet til å reise til Normandie, er dette en unik sjans for å få se dette underverket.

Teppet har blitt trukket frem som en av de første former for narrativ kunst, og tegneseriefantaster burde gi det en sjans, spesielt siden fotokopien er av en såpass god oppløsning at man kan se detaljene ned til minste sting i det

fargerike, handlingsmettede teppet. Det opprinnelige teppet, som henger i Bayeux, ble sannsynligvis lagd like etter Wilhelms maktovertakelse i 1066. Teppet er 70 meter langt, en halv meter bredt og inneholder over 1500 figurer, alt fra mennesker og falker til skip og bygninger.

Slaget ved Hastings

Teppet beskriver hendelsene som førte til Wilhelms seier over Harold II i slaget ved Hastings. Omtrent halvparten av teppet gjengir dette slaget,

mens den andre halvparten er viet hendelsene som førte til det angelsaksiske nederlaget. Bakgrunnen for konflikten er at den engelske kongen Edward Bekjenneren ikke hadde noen arvtager da han døde, og dermed ble det strid om hvem som skulle etterfølge ham. Forøvrig døde også den norske kongen Harald Hardråde litt tidligere i 1066 i et slag mot den samme Harold II, som senere måtte gi tapt for Wilhelm.

Utstillingen inkluderer gjenstander fra vikingmuseet Lofotr på Borg i Lo-

foten, og fra Tromsø Museums egen samling. I forbindelse med utstillingen organiserer Tromsø Museum fem foredrag i løpet av høsten. Først ute er Richard Holt, professor i historie ved UiT, som skal snakke om Bayeux-teppet som politisk propaganda. Ellers blir det foredrag om klesdrakt i middelalderen, falkejakt og båter. Det siste foredraget blir holdt av tidligere nevnte Lena Liepe, som skal snakke om kroppspråket og måten figurene er fremstilt på i teppet.

GATEWAY COLLEGE
Norske høgskolestudier i utlandet

TA DELSTUDIER PÅ NORSK I UTlandet

Ledige studieplasser våren 2008:

DANS / MUSIKK

Cuba

Gateway College tilbyr spennende fag innen dans og musikk i pulserende Havanna. Gjennom faget blir du kjent med de cubanske dansestilene og musikk sjangrene, enten du liker å lage musikk eller bevege deg til den.

FRANSK

Paris

Lær fransk i storbyen Paris! Vi tilbyr fransk på nybegynner nivå, og fransk med kunsthistorie for de som har forkunnskaper tilsvarende C/B-språk fra videregående. Paris gir den perfekte ramme for å studere nettopp fransk språk, kultur og kunsthistorie.

EXPHIL OG EXFAC

Brasil, Bali, Mexico, New York

Grip muligheten til å studere exphil og exfac i Brasil, Bali, Mexico eller i New York. Fagene gir en innføring i filosofihistorie, etikk og vitenskapsfilosofiske temaer. Exphil og exfac er obligatoriske deler i de fleste Bachelorgrader i Norge, og gir et godt grunnlag for videre studier.

Ett semester. 30 studiepoeng. Kan inngå i norske Bachelorgrader. Støtte fra Lånekassen*. Undervisning på norsk.

*Studenter har rett på støtte fra Lånekassen fordi de blir tatt opp på en Bachelorgrad ved en av Høgskolene vi samarbeider med. Høgskolen har det faglige ansvaret for studiet, inkludert eksamen på studiestedet. Studiene inngår i norske Høgskolegrader. For flere studietilbud, se www.gatewaycollege.no

PÅ STUDENTJAKT

TEKST INGE STEINE
FOTO OPERAKORET

tast henta inn utanfrå, Operakoret gjer stykka kjøtt på beina.

Ordet opera er nesten eit belasta ord, det er eigentleg musikkteater, meiner Roald Karlsen. - Det er noko av det samme som kombinertsporten, der ein må kombinere langrenn og hopp. Karlsen står i spissen for Operakoret og er på offensiven ovanfor studentane. - Det fine med Tromsø er at ein har ein kombinasjon av profesjonelle og amatørar, seier Karlsen. I operakoret er det berre amatørar. - Ein syng, men skal også vere statist. I større stykker kan ein også ha roller, fortel Karlsen. Operakoret er hjørnesteinen i Operanords virke og gjer det mulig å sette opp større stykker i Tromsø. - Muligheten du får i Tromsø får du ikkje i Oslo, her kan du opptre med profesjonelle, framheld Karlsen. Profesjonelle artistar blir of-

Stor oppleving

Folk tenker kanskje «nei, dette kan eg ikkje», men so lenge lysta er der, er sjansane gode. Mange i koret har vore med i fleire år, ein får personar rundt seg som har erfaring og tar hand om deg, forsikrar Karlsen. - Ein må ha ei rimelig god sangstemme, men ein treng ikkje vere operasongar, roar Karlsen. No skal det øvast fram til Nordlysfestivalen og oppsetninga ein skal ha der saman med Den Norske Opera i januar. Under øvingane vil ein alltid ha med ein profesjonell pianist. Karlsen hugsar særst godt ein tysk student. Ho beskreib det å få være med i Madam Butterfly, som biletet er teke frå, som det største ho hadde opplevd. Under forestillingane har ein eit proffesjonelt apparat rundt seg som

sørgjer for kostyme, sminke og det som trengs.

Satsar breitt

Operakoret held ikkje berre på med opera. Dei har framføringar av ulike slag – frå det kollosale til det meir intime. Det er mellom anna snakk om å arrangere operapub på Universitetet.

Karlsen har stor tru på at det finst talent i studentmassen. - Dette er første gong me går ut og fortel om dette, før har det gått frå munn til munn, røper han og legg til: - Får me 60 i koret, blir operasjefen veldig glad.

FØLING I FJÆRA

TEKST TALE SEVERINA HALSØR
FOTO PRESSE

Studentane sitt eige mannskor er leie av stramme dressar og svenske svisker. No skal dei finne fram til den nordnorske folkesjela, og inviterer andre med på oppdagingsferda.

- Vi er veldig uerfarne med å syngje nordnorske viser, så no skal Jan Arvid ta oss med inn i det, ned i fjæra kan ein vel seie, smiler Hanne-Sofie Akselsen, admiraldirektør for det norske mannskor av 1995.

10. og 11. oktober skal studentkoret, i lag med Jan Arvid Johansen, mellom anna kjend frå Boknakaran, ta knekken på klisjeane om nordnorsk vise-sang. I løpet av to konsertar skal dei syngje viser om livet i fjæra og alt som høyrer til, på klingande Senjadialekt. - Sidan vi er eit studentkor er det veldig samasett kor folk kjem i frå, og det er veldig utfordrande å få soringane til å syngje på nordnorsk. Til dømes har vi mange austlendingar og eit par internasjonale songarar, så det er ein del som verken forstår teksten eller korleis dei skal uttale det, ler Hanne-Sofie. - Men vi får det til, det er jo eit

slags dannelsingsprosjekt det her.

Det Norske Mannskor av 1995, eller DNM, setter verdien av danna framferd høgt, noko dirigenten meiner namnet reflekterer godt.

- Det er eit litt langt og vanskeleg namn som høyrer litt ambisiøst ut. Men det er jo akkurat slik vi vil vere, litt ambisiøse og høgtidelege. Vi syns at alle menn bør ha ein dress, smiler ho. Likevel er det humoren som er koret sitt viktigaste kort og konsertane 10. og 11. skal vere prega av det, lovar Hanne-Sofie. Humor og fantastiske nylaga nordnorske viser, framført av

eit entusiastisk studentmannskor.

AKTUELT

Konsert med Det Norske Mannskor av 1995 og Jan Arvid Johansen

10. oktober på UNN Breivika
11. oktober på Skarven

DNM er ei undergruppe av Studentsamfunnet i Tromsø. Koret har nærare 30 medlemmar og songarane er menn tilknytt det akademiske miljøet.

Sorggruppe?

Når noen vi er knyttet til dør...skjer det noe med oss. Noen opplever sterke følelser, andre kjenner seg helt tomme. Ikke alle har familie og gode venner å i nærheten. Det kan være godt å snakke med andre i en tilsvarende situasjon.

Kontakt

Stud.prest Tor Stranda
77 64 40 97 / 913 42 023
tor.stranda@adm.uit.no

Derfor inviterer Studentpresten og Studenttrådgivningen til SORGGRUPPE. Gruppen vil møtes annenhver uke, og du kan være med så lenge du har behov. Det er ingen forutsetning at tapet er av helt ny dato.

Psykolog Hanne Rieber
77 64 90 52
hanne.riever@sito.uit.no

FORPULT FESTIVAL

TEKST INGE STEINE
FOTO SILJE GIMSØY

Medan andre lovar gull og grønne skogar, lover Robert Dyrnes rape galne artistar og djupe bølgedalar.

Fucking North Pole Festival blir nok ein gong kasta i fanget på Tromsøs befolkning og Utopia forlangar å få snakke med ledelsen. Robert Dyrnes ventar på kontoret og er ikkje vanskeleg å få i tale. - Akkurat no held me på med litt promoteringsarbeid og koordinering med artistar, fortel Dyrnes. Til dagleg er seks til sju personar i sving med festivalen. - Eg krangla med meg sjølv her om dagen om dette er den 16. eller 17. festivalen.

Forvente det uventa

Dyrnes kan fortelje at utviklinga har gått både opp og ned. - Mange trur festivalen skal bli betre for kvar gong, men det er ikkje poenget for vår del. Me prøver å vere ein uføreseieleg og annleis festival der ein kan forvente det uventa, seier Dyrnes. Det kan variere frå kjempestore artistar ein gong til små, ukjente band i neste omgang. Her ligg også årsaka til at festivalen blir arrangert to gongar i året. - I fjor hadde me henta inn mellom

Debbath og Taliban Airways står godt til kvarandre, meiner Dyrnes. Han har høyrte begge banda fleire gonger og er full av lovord. - Black Debbath er ute med sin *Hyllest til Kvinnen* og er fulle av gullkorn. Taliban Airways er Tromsøs beste band og gjorde ein veldig bra konsert under Bukta i sommar. Fredag står Quit Your Dayjob på scena. Dei har vore i Tromsø ein gong tidlegare. Etter det har det nær-

Ekstremt

Festivalleiaren ser også fram til dei andre banda denne kvelden. Vannskapt frå Lofoten har røt i pønken og er plateaktuelle. - Dei er litt kompisband med Turdus Musicus og syng på norsk, seier Dyrnes. Han saman

gjorde det veldig bra, seier han. - 2:20 er eit sanisurium av norsk punkrocks historie.

Trommisen starta bandet Hjertestart og folk frå Datamorgana er også representert. - Fredagen er mest i vår ånd og liknar mest på det me har gjort før. Det blir ein ekstrem dag innanfor alternativ rock, seier Dyrnes.

Alternativt

Fucking North Pole Festival skal tilby musikk litt på sida av kva ein vanligvis får presentert i Tromsø. Fredag blir det gode høve til sjekke ut nye band. - Her er det band som ikkje er store nok til

å ha konsert aleine. Derfor kører me også

eit opplegg der ein får fire

konsertar til prisen for ein,

forklarar Dyrnes.

Han er godt nøgd med å gjennomføre festiva-

len på Driv. - Det er lettvent, ettersom infrastrukturen allereie er på plass, påpeiker han.

Dessutan framhevar han at studentar som gruppe går meir på konsertar enn andre og at det derfor ikkje er vanskelig å legge arrangementet til eit studenthus. Om festivalens framtid er Dyrnes klar: - Målet er å vise bra alternative band, det kan dukke opp kva som helst, unntatt listepop!

FAKTA

Hva: Fucking North Pole Festival

Når: 25. og 26. oktober

Hvor: Driv

SLER TIL: Robert Dyrnes lover ein hardtslåande festival.

anna Danko Jones og Hopalong Knut. Det gav mykje folk og mykje trøkk.

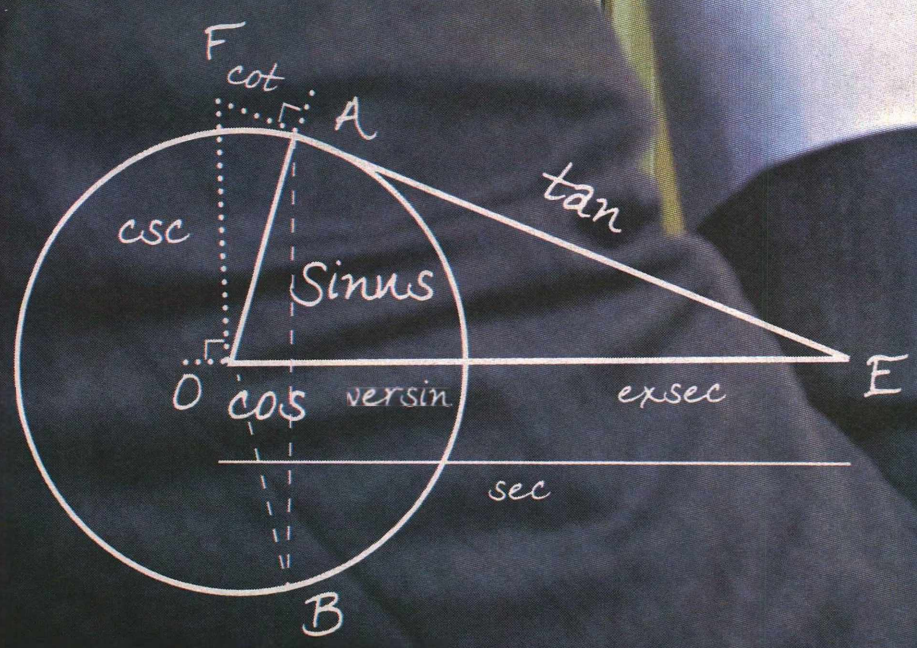
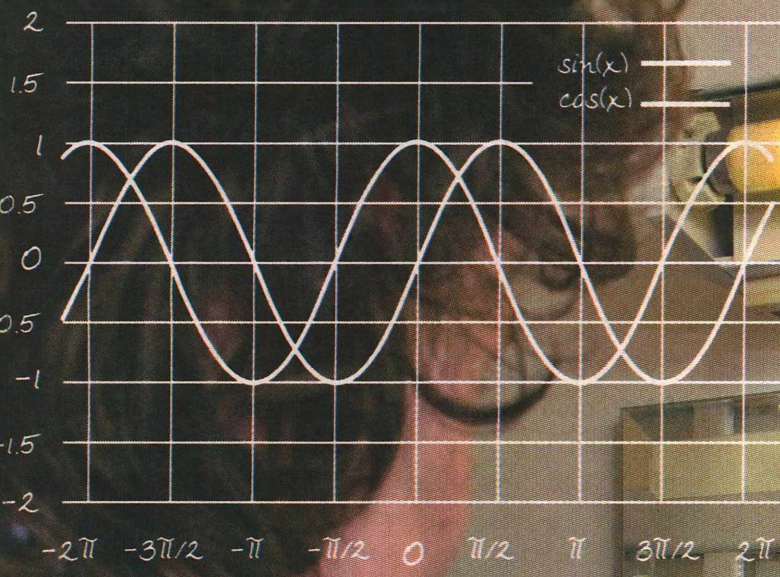
Tung galskap

Denne gongen kan Dyrnes love to heilt forskjellige festivaldagar. Først blir det tung rock a la stonerrock. - Black

mast vore eit folkekrav å få dei opp att. - Ein kan ikkje unngå å ta stilling til dei, dei er fullstendig rape galne, fortel han. Bandet har ein veldig utagerande måte å halde konserter på og er heftige å både høyre og sjå på. - Ein blir bergtatt, meiner Dyrnes.

liknar dei med Honningsvågbandet Thule som har eit heller mørkt preg. - Ein får Nord-Norge imot seg, held Dyrnes fram. Box of Mothers er det einaste hardcorebandet som har eksistert i Tromsø, skal ein tru leiaren. - Dei spelte under årets Øyafestival og

Medlemskapet lønner seg lenge før du begynner i din første jobb

Tekna er en organisasjon for deg som planlegger en master innen teknisk-naturvitenskapelige fag. Som studentmedlem i Tekna får du en rekke fordeler som blant annet:

- Gratis forsikring. Velg mellom PC, ulykke eller innbo med sykkel.
- Kurs, aktiviteter og nytt nettverk.
- Hjelp når du søker jobb eller sommerjobb.
- Teknisk Ukeblad og Magasinet Tekna.

Blant våre 47 000 medlemmer er 7 500 studenter. Meld deg inn du også på www.tekna.no

Tekna

www.tekna.no

GULE BALLER MED HÅR

TEKST MATS AAS

FOTO GRY ELISABETH MORTENSEN

Innspark, handballmål og flate sko med lys såle. Minnene gikk raskt tilbake til innendørsturneringene i barndommen, da Juristforeningen inviterte studenter og ansatte ved Det juridiske fakultet til uhytidelig fotballturnering lørdag 6. oktober.

Første omgang

Turneringens åpningskamp gikk mellom de selverklærte forhåndsfavorittene Team Eckbo fra 1. avdeling, og Bristende Forutsetninger (BF), sammensatt av studenter fra 2. avd. Til tross for mange målsjanser og mye godt spill, endte kampen uten mål. I den neste kampen skulle dagens første skåring komme, da Dårlig Stemning (DS) slo Team Trygve 1-0. De innledende rundene gikk sin gang, og etter at alle lagene hadde spilt ferdig ble det klart at BF og In-Team gikk videre fra Pulje 1, mens Team Eckbo og Lag A måtte reise hjem. I Pulje 2 var det bare Team Trygve som måtte gi seg, mens DS og Lærerlaget (LL) var klare for semifinaler.

Andre omgang

Den første semifinalen, mellom IT og DS startet med lite fint spill og mange harde dueller mellom slitne spillere, før IT skåret kampens første mål etter fem minutters spill. Drøye tre minutter senere fikk DS hjørnespark, som endte i mål via et bein inne i boksen, og utligningen var et faktum. Kampen blåses av på stillingen 1-1, og det er et øyeblikks forvirring om hva som nå skal skje. Arrangøren bestemmer at det skal spilles en fem minutters ekstraomgang. I begynnelsen av ekstraomgangen var DS det førende laget med sjanser på løpende bånd, før de puttet på til 2-1 etter knappe to minutter på et langskudd. DS var klare for finale!

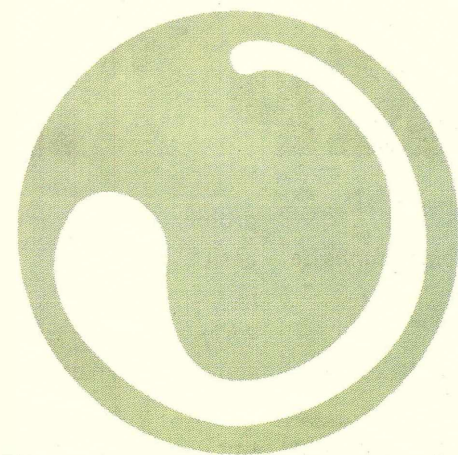
Den andre semifinalen, mellom LL og BF startet med et voldsomt press fra Lærerlaget, men BFs målvakt Tom-Stian Berntsen vartet opp med den ene kvalifiserte redningen etter den andre. Etter knappe to minutter fikk endelig lærerne ballen i mål, og det så stygt ut for BF. De skulle likevel reise seg igjen, og i kampens sjette spilleminutt løper Erling Myrland oppover langs høyrekanten og putter ballen under keeper fra kort hold. Turne-

ringens vakreste skåring, 1-1! To minutter senere vinner BF ballen på midten, og kommer to mot en. Myrland slår tunnel på keeper, og det står 2-1 til BF.

Finale

Finalen skulle spilles over to omganger á ti minutter, og DS gikk hardt ut, men det ble for mange upresise langskudd, og BF var slett ikke ufarlige på sine kontringer. Etter seks minutter skårer helten fra semifinalen, Erling Myrland, og BF leder 1-0. DS fortsetter å skyte fra langt hold, men de fleste skuddene går omtrent like langt over mål. Til pause står det 1-0 til BF. Tre minutter ut i omgangen jubler BF for skåring, men dommeren annullerer og dømmer innspark til BF i situasjonen i forkant. Mot slutten bølger kampen frem og tilbake, og begge lagene har store sjanser til å skåre, men begge keeperne spiller godt og tar alt som kommer innenfor stengene. I siste spilleminutt har DS corner, og det ropes på hands etter en redning på streken. Dommeren avslår, og sier heller at kampen er over. Bristende Forutsetninger er vinnere av Cup Jur 2007.

JIMMIS

Studentplass nr. 1 i Tromsø

Salater: 95,-
Baguetter & Bagels: 55,-

Vi har ferskpresset juice, smoothies, øl og vin samt et stort utvalg forskjellige kaffesorter, latte, mocca, varm sjokolade mm.

20% Jimmis gir 20% avslag ved fremvisning av studentkort

Bli medlem av Jimmis-gruppen på Facebook og få ekstra fordeler og superbra tilbud. Bynes fineste uteservering!

www.jimmis.no

ET SYKT HELSEVESE

MICHAEL MOORE
Sicko

TEKST JOEP AARTS

I sin siste film *Sicko* retter Michael Moore skyts mot det amerikanske helsevesenet. Det er ingen tvil om at systemet svikter i USA, og Moore får frem mange hårreisende fakta og historier. 50 millioner amerikanere har ingen helseforsikring, forsikringselskapene har ansatt folk til å saumfare søknader på jakt etter feil, ansatte i de samme selskapene får bonus hvis de klarer å avslå søknader, egenandelene er skyhøye osv. Moore kommer ikke med så veldig mye nytt, men filmen vil nok likevel være en åpenbaring for mange.

Moore kjører på i sin sedvanlige provokative stil, kjent fra *Bowling for Columbine* og spesielt Gullpalme-vinneren *Fahrenheit 9/11*, der kontrasten er

det mest brukte virkemiddelet, og der nyansering er fraværende. Den første delen av filmen fungerer i så måte bra for å få poengtert hvor grunnleggende urettferdig det amerikanske systemet er. Han lar folk som faktisk er

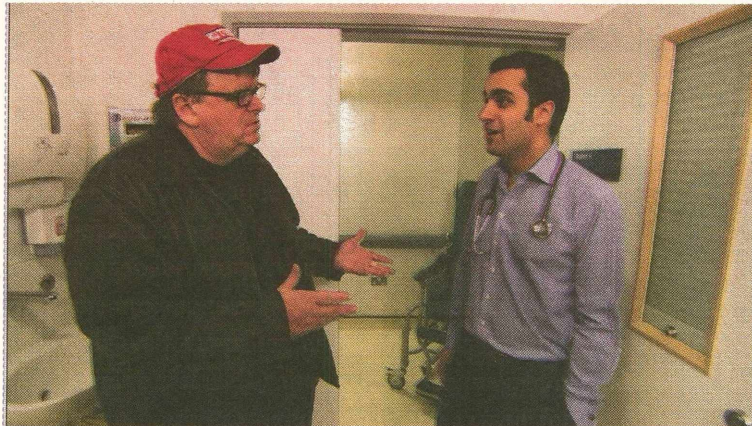
forsikret fortelle om deres ublide møter med pengesyke forsikringselskap. Så langt, så godt, hvis man klarer å svelge

Moores selvforkusning og enkle retoriske grep.

Riktig problematisk blir det først når han drar over landegrensen for å se hvordan folk har det i andre land.

Moore er innom Canada, England og Frankrike før han setter kursen mot Cuba.

Han snakker med en konservativ senator i Canada, en lord i England og et (heller rikt) par i Frankrike.

Refrenget er at helsevesenet er tilgjengelig for alle og dødeligheten mye lavere i disse landene. Riktignok fungerer helsevesenet mye bedre i disse landene, men det er ingen grunn til å

rose det opp i skyene uten noen form for distanse eller kritikk.

Det er likevel den siste delen av filmen som er mest provoserende. I denne delen drar Moore til Cuba for å få hjelp til folk som sliter med langvarige skader etter å ha hjulpet til under 9/11. Han impliserer at helsevesenet på Cuba nærmest er perfekt, og åpent for alle, uten å problematisere situasjonen på dagens Cuba. Der eksisterer det nærmest en type medisinsk apartheid, der cubanere flest ikke kommer inn på de beste sykehusene (som er reservert for helseturisme), og ikke har råd til medisiner.

Denne tendensiøse skildringen av det som i hans øyne fremstår som perfekt fungerende helsevesener, svekker troverdigheten i hans angrep på helsevesenet i USA. Det er selvfølgelig synd, fordi det fortsatt er behov for velfundert kritikk mot dette urettferdige systemet.

Å LE MED KLUMP I HALSEN

DANI LEVY
Mein Fuhrer - Den absolutt sanneste sannhet om Adolf Hitler

TEKST TALE SEVERINA HALSØR

Kan ein lage ein komedie om Hitler? spør dei på heimesida til filmen *Mein Fuhrer*. I følge den tyske regissøren er svaret ja, men eg er ikkje like sikker. Filmene handlar om førebuingane til Hitler sin nyttårstale i 1945. Hitler har mista sjøltilliten og piffen, og dei underordna ser at han treng hjelp om han skal klare å halde ein flammande tale. Dei fiskar ein utsliten jødisk skodespelar ut av Sachsenhausen for å øve inn talen i lag med Føraren. Jøden lir alvorlege moralske kvaler, der han tek seg av ein sliten og sinnsforvirra Førar for å hjelpe han å propagandere løysinga på det jødiske

problem for borgarane i eit utbomba Berlin.

Handlinga og sjebnene blir altfor alvorlege og triste til at filmen fungerer som ein verkeleg komedie. Filmene er veldig god, til tider litt burlesk, men særleg mykje latter i kinosalen blir det ikkje. Det komiske elementet er Hitler sjølv, som er framstilt som ein sengevætande, impotent og barnsleg fyr. Å sjå Føraren slik er nok viktig for å avmystifisere og rett og slett komme over krigen, men for oss som ikkje opplevde krigen eller vaks opp i etterkrigstyskland, er det ikkje så spennande. Det som er spennande er dei karakterane som regissøren og skodespelarane skapar og dei interessante moralske dilemma filmene tek opp. I seg sjølv gjer det filmene god, men du kjem til å le med ein stor klump i halsen.

DEN NORSKE KIRKE

STUDENTpresten

I TROMSØ

Er til stede for samtale
når livet blir for stort
eller for lite.

91342023 / 77644097
tor.stranda@adm.uit.no
<http://uit.no/studtjenester/957>

TIDVIS VELDIG BRA

HAMLET

Onsdag 3. oktober
Kulturhuset

TEKST JØRN NORMANN PEDERSEN
FOTO KJELL-STURE JOHANSEN

Historien i *Hamlet* bør vel være kjent for de fleste, men en oppsummering er kanskje likevel på sin plass. Hamlet, prins av Danmark, returnerer til hjemlandet etter farens, dvs. kongens, død, kun for å finne ut at hans mor, dronningen, har giftet seg med farens bror – som nå sitter med kronen. En situasjon han i utgangspunktet oppfatter som problematisk blir ikke akkurat bedre av at farens gjenferd hjem søker ham og forteller at han ble myrdet av sin egen bror. Hamlet rives av tvil og hevngjerlighet – manifestert gjennom Hamlets skifte mellom melankoli, galskap og ville utbrudd, særlig rettet mot hans elskede Ophelia og hans nære venn Horatio. Her ligger mye av plottet i det som er verdens mest spilte tea-

terstykket og en av Shakespeares mest kjente tragedier.

På spørsmålet om Riksteaterets oppsett av stykket svarer til forventingene, og om de klarer å gjennomføre et stykke med potensielt stor fallhøyde, så må jeg svare at, ja, det klarer de – dog under tvil. Skuespillerprestasjonene er svært gode, og særlig Anders Baasmo Christiansen i rollen som Hamlet fungerer veldig godt. Scenografien er god. Effektene er ganske

imponerende og faktisk en smule skumle til tider, noe som er ganske imponerende for en slik lite rutinert teater-gjenger som meg selv. Særlig effektene tatt i bruk i forbindelse med kongens gjenferd gir tidvis frysninger på ryggen. Det absolutt høydepunktet er likevel når Hamlet og Horatio arrangerer teaterstykket for å avsløre sin nyervervede stefars morderiske vei til tronen, hvor skuespillerne kom og satt seg med publikum for å bivåne

stykket i stykket. Meget bra.

Det som imidlertid er litt irriterende, er at de har satt stykket i en litt for moderne setting. Med heftige innslag av musical-elementer og rockelåter, så blir det rett og slett litt for mye. Fokuset flyttes til tider vekk fra dialogene, og ikke minst de geniale monologene Shakespeare er så kjent for. Noen av låtinnslagene passer veldig godt, mens noen mest skaper forvirring. Dette gjør at det tidvis blir litt vanskelig å henge med i svingene hvis man ikke kjenner stykket fra før. Jeg forstår absolutt motivene, og jeg mener mange av elementene i Hamlet er tidløse problemstillinger knyttet til hevsn, sorg og galskap. Så det er forsåvidt positivt med en litt «ungdommelig» og moderne setting, men det blir rett og slett litt for mye av det gode i Riksteaterets oppsett. Men for all del, absolutt godt levert, dog med en liten bismak.

Kill Bill STUDENT

TIDENES BESTE STUDENTAVTAL

500 **gratis** ringeminutter hver måned

Gjelder til alle tlf.numre i Norge, fasttelefon og mobiltelefon, uansett nettverk / leverandør inkludert oppstart (mer informasjon på www.studentkortet.no).

1000 **gratis** sms hver måned.

Gjelder til alle mobiltelefoner i Norge, uansett nettverk / leverandør inkludert oppstart.

Ingen månedsavgift/bindingstid.

FLERE EKSKLUSIVE STUDENT AVTALER

Bank / Finans	Leiebil	Film / Underholdning
Forsikring	Bredbånd	Tidskrifter
Reiser	Data / Tele	Stillingsannonser
Hotell	Software	Treningstudio
		Klær m.m.

Bestill ditt kort i dag!

 studentkortet.no
Kundesenter 815 69 696

Gjelder kun
Studentkortet

WIDERØE • FLYR DEG TIL DEM DU SAVNER

WIDERØE FLYR DEG TIL DEM DU SAVNER

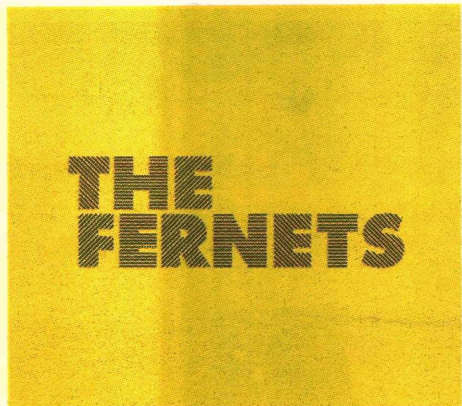
Er det lenge siden du har sett kompisene dine?
Besøk dem, da vel. Hos Widerøe finner du gode
priser for ungdom og studenter.

Fly i Norge én vei fra
Bestill på wideroe.no

300,-

widerøe

GULL OG GRÅSTEIN

THE FERNETS

The Fernets

(Seeline Records/Universal)

TEKST INGA B. TØLLEFSEN

The Fernets debutplate svinger fra det geniale til det begrederlige. Men det svinger nå i alle fall, av ei plate jeg garantert blir å plukke fram igjen når det nærmer seg sommer.

The Fernets er et liveband det står stor respekt av, men å overføre denne opplevelsen til plate er ikke helt lett. Da er det kjekt å alliere seg med flinke folk, og det har de gjort denne gangen. Cato Thomassen (eller Cato Salsa, som vi vanlige dødelige kjenner han) har gjort en solid jobb med produksjon og mix. I tillegg har heldigvis The Fernets svært stødige musikere.

Brødrene Nikolaisen og Ariel Joshua har lang fartstid i Tromsøs musiker-miljø, og gjør solide jobber på denne plata. De kunne kanskje fått litt større rom til å vise hvor gode de faktisk er, særlig når det er snakk om et såpass ukomplisert låtmateriale.

Jeg har et ganske ambivalent forhold til The Fernets. Med blant annet en meget karismatisk vokalist er konsertene alltid underholdende, men på plate kommer svakhetene tydeligere fram. I denne sammenhengen er det selve låtskrivinga som er det svakeste punktet. Noen av låtene på plata blir direkte klisjepregede og lite inspirerte

både når det gjelder tekst og musikk, og det er tydelig at mid-tempo-låter ikke er det som kler The Fernets best. På den andre side finner vi noen låter som er velkomponerte og som viser stor sans for det gode refrenget. Det går fort, det er uforskammet happy, og jeg får lyst til å danse rundt i sanda med en paraplydrink i hver hand. Det smarte som er gjort på den sjøltitelerte plata er å kamuflere de skikkelige kjipe låtene mellom de små popdiamantene, så resultatet alt i alt ikke blir så verst.

8 X SUPERSTILLE

SUPERSENT

8

(Rune Grammofon)

TEKST JOEP AARTS

Fire år etter siste utgivelse er musikerne i Supersilent tilbake med det nye albumet 8. De fire bandmedlemmene har atter en gang samlet seg i et studio uten forberedelse eller samtaler, for å kunne improvisere seg frem til en ny plate.

Supersilent, som feirer tiårsjubileum, består av trompetisten og vokalistene Arve Henriksen, trommeslageren Jasper Vespestad, keyboardist Ståle Storløkken og effektansvarlig Helge Sten. Gruppen har vært en toneangivende del av det internasjonalt anerkjente norske jazz- og støymiljøet i ti år, og noen av musikerne har også markert seg som soloartister. Spesielt

Arve Henriksen har gjort seg bemerket med et skjørt trompetbasert lydbilde, senest på den fantastiske platen *Strjon*. Musikken til Supersilent kan neppe samles under én sjangerbetegnelse, men den inneholder elementer av støy, doom, drone, (post-)rock, elektronika og jazz.

En anmeldelse i tradisjonell forstand av en Supersilent-utgivelse er i mine øyne fånyttet, det eneste jeg kan gjøre er å påpeke noen få ting som kjenner seg ut, ellers gjelder det bare å lytte seg fem til en egen opplevelse. 8 åpner med en apokalyptisk drone-låt uten klimaks eller utbrudd, og en stor del av platen preges av en lignen-

de urolig stemning. Låt 8.4 derimot er neddempet og det er Henriksens trompet som står i fokus. Platen preges i sin helhet mer av Jasper Vespestads tromming enn de andre platene til Supersilent.

Supersilents nye album spriker i mange retninger, og oppleves som mindre helhetlig enn for eksempel 6, noe som er en opplagt fare ved bandets improvisasjonsbaserte fremgangsmåte. Men Supersilent klarer igjen å utfordre lytteren på sin særegne måte, og utgjør fortsatt noe av det mest nyskapende og vakre innen norsk musikk.

KJEMISK ROCK

TEKST TRYGVE SØRENSEN

En hardere og friskere versjon av Cloroform gjester Driv 17. oktober. Denne gangen med sin nye

plate *Clean* i bagasjen.

Trioen startet samarbeidet for 10 år siden og har sin base i Stavanger. Platen *Clean* er den syvende i rekken. Bandet henter elementer fra ulike stilarter og har en åpen tilnærming til musikken, med sterkt fokus på improvisasjon. Det var også med improvisasjon den kreative prosessen startet da de begynte arbeidet med *Clean* for et år siden. Det er melodien som er utgangspunktet når Cloroform lager musikk, mens teksten kommer til senere.

-Vi er tre personligheter som bringer med oss vår egen stil inn i Cloroform.

Vi henter også inspirasjon fra andre band, særlig riff-basert musikk slik som Metallica. Det nye albumet har blitt en friskere og noe hardere versjon av Cloroform enn tidligere, sier Børge Fjordheim, trommeslager i bandet.

Cloroform har tidligere spilt på en rekke festivaler og arrangementer, både i inn- og utland. I den siste tiden har de spilt konserter hovedsaklig i Norge. På litt sikt har de også ambisjoner om å dra til USA med den nye platen. De enkelte medlemmene driver også med annet ved siden av Cloroform, som for eksempel prosjekter med Kaiser Or-

chestra og Morten Abel. For et par år siden ga John Erik Kadaa ut *Romances* sammen med Mike Patton, kjent fra Faith No More og Fantomas. - Selv om vi hører oss litt for andre band, så er Cloroform på ingen måte et sideprosjekt, smiler trommeslageren.

Trioen gleder seg til å komme tilbake til Tromsø. - Vi skal reise kjerringa og satse. Det blir en del fra den nye platen. Vi har en plan, men det blir en fri konsert hvor vi forsøker å utfordre hverandre, avslutter Børge.

LØPSK GODSTOG PÅ BLÅ

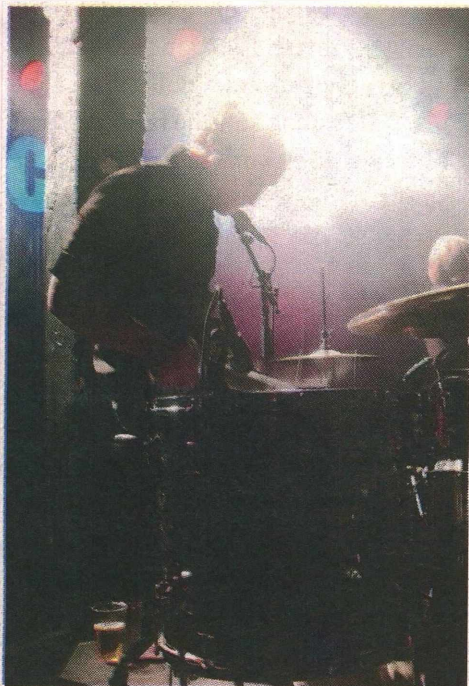
The Cheaters

Blå Rock, fredag 5. oktober.

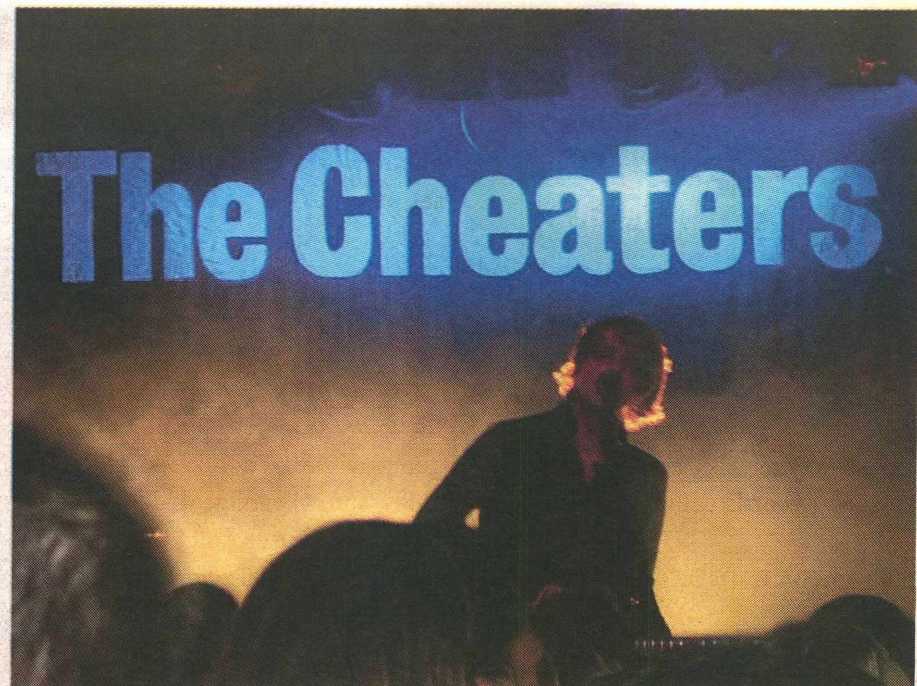
TEKST JENS KIELLAND

FOTO SNORRE MARTINSEN

Fredag 5. oktober var det klart for konsertkveld på Tromsøs rockebule numero uno, nemlig Blå Rock kafé, og det var rockebandet The Cheaters fra Tønsberg som var hentet opp for å få i gang festen. De gikk på scenen avslappet og rolig med et publikum i høygir fra en særdeles god oppvarming levert av Tromsøbandet The Love Cramps. Og da det var The Cheaters sin tur til å slå på strengene skulle ikke de være noe dårligere: de kjørte ut i samme tempo med låten "Get the Picture" fra den selvtitulerte debutplata fra tidligere i år. Musikken til The Cheaters, med vokalist og gitarist Øyvind Skarsbø i spissen, kan best beskrives som 60-tallsinspirert rock: energisk, desperat og med et trykk som gjorde at det ikke satt en sjel i

ro i hele lokalet. De gjorde seg med andre ord forferdelig bra på oppe på scenen. Det var ikke noe spesielt nyskapende eller revolusjonært over det hele, men det trengte det kanskje heller ikke å være. Denne kvelden skulle være en fest, og med The Cheaters i

kommandoen fra scenekanten var det ingen tvil om at dette var blitt oppnådd. Med en sittende og stram Andreas Frøland på bass og en lettere hyperaktiv Henrik Width Kristiansen bak trommesettet var rytmeseksjonen som et løpsk godstog og ga The

Cheaters noe de muligens manglet fra debutskiva. Det var uansett en konsert som gjør at man absolutt vil høre på plata en gang til.

ULVEHYL OG BOBLENDE DRIV

Raga Rockers

Håkon scene, torsdag 4. oktober

TEKST JENS KIELLAND

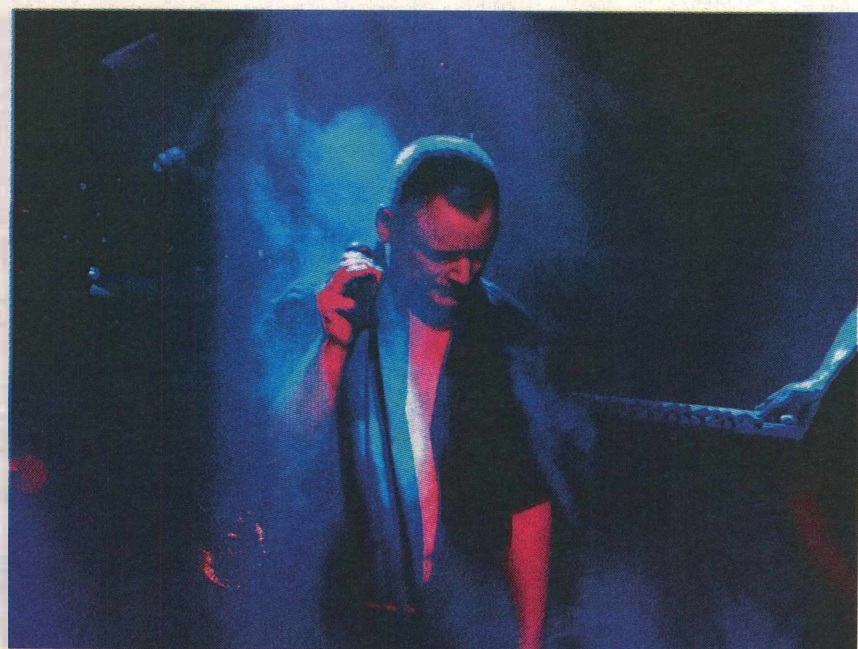
FOTO TORA ALEXANDERSEN

Raga Rockers, med Michael Krohn i spissen, sparket i gang konserten sin på Driv den 4.ok-

tober med ulvehyl og en nesten arrogant selvsikkerhet. Med en fullstappet sal i sin hule hånd fra første stund og en rekke slagere i ermet var det duket for en kveld av den heftige sorten. En litt svak start og en smule usikkerhet over fremførelsen av de nye sangene, "Varulv", "Aldri mer", og min favoritt fra nyskiva: "Falsk", til tross, med et

hengivent publikum ble Raga raskt varme i trøya. Publikum hadde virkelig kommet mannsterk til Driv denne kvelden. Alle var de der for å svette og drikke øl, og iblant kaste den. Med denne atmosfæren og et publikum som boblet ble Krohn og Raga i sitt ess og leverte en bunnsolid konsert, dette hadde de gjort før. Men kvelden var,

må man kunne si, publikums og det var de som virkelig sto for stemningen og skapte trykket. De krevde å få høre sine klassikere og til en stor grad fikk de det da spillelisten var en god blanding av nytt og gammelt. "Hun er fri", "Noen å hate" og "Slakt" ble levert som ekstranumre på slutten av konserten til en begeistret masse i kok.

NYNORSK EKSISTENSIALIST

TEKST ASKILD GJERSTAD
FOTO CHRISTIAN ELGVIN

Denne diktsamlinga handlar om at ingen skal få ta språket mitt frå meg, seier den tidlegare Tromsøstudenten Kristin Auestad Danielsen.

Kristin Auestad Danielsen har skrive ei diktsamling til nynorsken, språket til omlag ein tidel av den norske befolkninga. Den tematiske ramma rundt diktsamlinga er at Auestad Danielsen ser for seg at Siv Jensen blir statsminister i Noreg, og at det nynorske språket vert utrydningstrua som ein følge av dette. *Nynorsken* er i lys av dette skrive både som ein lovsong, og som ein gravtale over det nynorske språket. Står det no verkeleg så gale til med nynorsken?

- Nei, det gjer det vel eigentleg ikkje. Samtidig opplever nynorskfolk å bli utsett for majoritetspress, slik alle brukarar av minoritetsspråk vert. Kvifor finnes det unge Høgre-folk som vil brenna nynorsk-bøker, kvifor vil nokon språket vårt så vondt? Denne diktsamlinga handlar om at ingen skal få ta språket mitt frå meg, seier Auestad Danielsen til *Utopia*.

Auestad Danielsen opnar samlinga si med desse orda: «Denne diktsamlinga har eit formål: //Å hindre at Siv Jensen blir den neste statsministeren.// Eg skriv betre dikt viss Siv Jensen bli statsminister, /men då går samfunnet i hundane». Kvifor dette voldsomme fokuset på Siv Jensen?

- Det er ein pirrande tanke å forestilla seg at me som forfattarar må innrette oss til realiteten på ein heilt ny måte. Eg trur me vil få ein slik ny realitet med Siv Jensen som statsminister, polemikken vil bli skarpere. Med slike føresetnader, trur eg me kan få ein ny gullalder for norsk poesi, fordi diktinga vil bli viktigare enn den er i dag. Siv Jensen er ein bøddel i diktsamlinga, ein bøddel som vil utrydda nynorsken.

Dikta dine målber altså eit djupt ynskje om vera politiske. Trur du verkeleg at lyrikken kan lesast politisk, i ei tid kor

nesten ingen les lyrikk?

- Ja, ellers ville eg ha slutta å skriva lyrikk for lenge sidan. Dikta eg skriv prøver å setja nokre omgrep inn i ein annan samanheng enn det ein roman eller eit lesarinnlegg kan gjera. Eg har skrevet ei samling propagandadikt for nynorsken, med det ynskjer eg å forplikta lesaren til å forhalda seg til desse dikta. Eg har eit håp om at dikta mine skal nå ut til folk, uansett ynskjer eg å påverka dei som les *Nynorsken*.

Austad Danielsen kom til Tromsø som student i 2001. Sidan den gong har ho budd i Tromsø i fire-fem år, med eit halvt års reise i Europa og eit års skriveeksil i Berlin som einaste avbrot frå byen under midnattssola. Her har ho rokke å få med seg ein bachelor i litteraturvitskap, eit halvt år som kulturredaktør i *Utopia* og eit år på forfattarstudiet ved UiT. Ho understrekar at forfattarstudiet har vore spesielt viktig for henne som skrivande.

- Det betydde alt, og det var ein veldig trygg stad å vera. På forfattarstudiet lærte eg fyrst og fremst å lesa, samtidig som det vart min start som skrivande forfattar. Det er nesten ingenting av det eg skreiv der som blei publisert, snarare er den utdanninga eit grunnlag for alt eg har skrive seinare.

No i haust har Auestad Danielsen flytta til Århus, der er ho ein av seks studentar på ei treårig dramatikerutdanning. Når *Utopia* sin utsendte spør om kvifor ho tek all denne utdanninga, når vår største forfattar, Knut

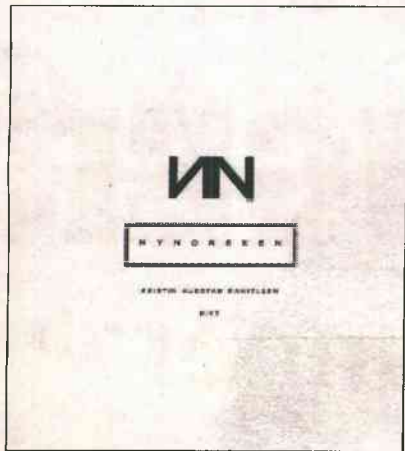
PROPAGANDA: Kristin Auestad Danielsen er ute med si andre diktsamling. Denne gogen sprer ho nynorsk propaganda.

Hamsun, berre hadde 252 dagars omgangsskule som utdanning, anar me ein viss provokasjon hos den ellers så sindige forfattaren:

- Eg meiner det er viktig med utdanning, fordi eg meiner at dikting er ein profesjon på linje med å spela eit instrument eller å måla eit bilete. Det ligg nokre formmessige grep i diktinga som har 2000 år gamle røter, me bør læra oss korleis og kvifor dikta-

rane har utvikla nye former. Dikting må lærast, og eg er overtydd om at diskusjonen om tekst i dei litterære salongane på 1800-talet var grunnlaget for diktinga den gongen. I våre dagar ligg ulikskapen frå den gongen i formaliseringa i skulegang for forfattarar, seier Kristin Auestad Danielsen til *Utopia*.

KAMPSKRIFT OG KJÆRLIGHETS BREV

KRISTIN DANIELSEN
Nynorsken

TEKST SIRI GASKI

Nynorsken er et kampskrift for språket, skrevet av frykt for hvor galt det kan gå om Siv Jensen blir statsminister. Og det høres kanskje ut som om det blir litt platt og enkelt, men Kristin A. Danielsen er klar over det, og sier det selv i et forord. Det viktige er uansett at det, bak den platte enkeltheten, ligger en veldig reell frykt for å tape noe stort

Har Siv Jensen/denne flau kjensla over å ha leigd/verdas største lastebil og det einaste ho/skal flytte er dette hjarta med hól.

Det er både en politisering og problematisering av språket, og det kanskje i så stor grad at det virker rart for brukere av bokmål eller andre majoritetsspråk. Ikke fordi de nødvendigvis er dumme, men fordi de – som i mange andre majoritetssituasjoner – ikke har tenkt over hvordan det er – kan være – for minoriteter. Og det gjør kanskje at denne diktsamlingen blir mest tiltalende for dem av oss som allerede har et kjærlighetsforhold til enten nynorsken eller andre små språk i samme båt.

Jeg tror man kan kalle Nynorsken et kampskrift, selv om termen syns, jeg vet ikke, utdatert? Er vi for overgitte til å skrive kampskrift? Kanskje er det mer det at det finnes så få ting i våre dager folk ville skrive kampskrifter for? Men nynorsken er et språk, et tema, det virker lett å skrive kampskrifter for, og i så måte gjør Nynorsken et utmerket arbeid med dette. Så får det heller være at

det høres litt rart ut, som om vår generasjon burde vite bedre enn å bli så opphengt i en sak.

Selve diktsamlingen er ikke formfullendt, og formatet – av og til er det bare en linje på hele siden – gjør det lett å ikke synke så dypt inn i teksten som dikt av og til trenger for å forstås. Disse diktene blir bedre av å bli lest opp, da får repetisjonene og ordspillene komme til sin rett, i tekst taper de litt av både tyngden og humoren. En god del av diktene er nemlig svært morsomme, men da som oftest på den måten som gjør at latteren setter seg fast i halsen, av frykt for hvor forferdelig verden kan bli.

Enkelte av diktene virker også litt formålsløse, som om det ligger noe i dem, men at det ikke er bearbeidet nok til at det blir tydelig for leseren, som om A. Danielsen har slått seg til ro med at hun selv ihvertfall skjønner hva hun mener – og det får holde. Og det er vel forsåvidt symptomatisk for mye poesi – denne ideen om at om leseren ikke forstår det, så er det ihvertfall ikke jeg som behøver endring – men det er litt synd, for når jeg forstår A. Danielsen er det en enorm gjenkjennelseeffekt i diktene hennes, og det ville være å foretrekke om den gjennomsyret hele diktsamlingen.

Det nynorske språket går kanskje – i likhet med et deprimerende stort antall andre små språk – undergangen i møte, men med folk som Auestad Danielsen som forkjempere, så vil det nok ta enda en god stund før kampen er over.

Nynorsken er en sånn diktsamling du kan stikke i baklomma og lese i mens du venter på bussen, på forelesningsstart, på at noen du kjenner skal dukke opp, eller bare mens du venter på at noen skal se at du leser en diktsamling og at de skal bli sjarmert av det. Men mest av alt er Nynorsken en bok du kan lese mens du smiler i takknemlighet til Ivar Aasen. Og om du ikke skjønner hvordan noen kan være takknemlige ovenfor Ivar Aasen, så betyr det bare at du definitivt burde lese disse diktene.

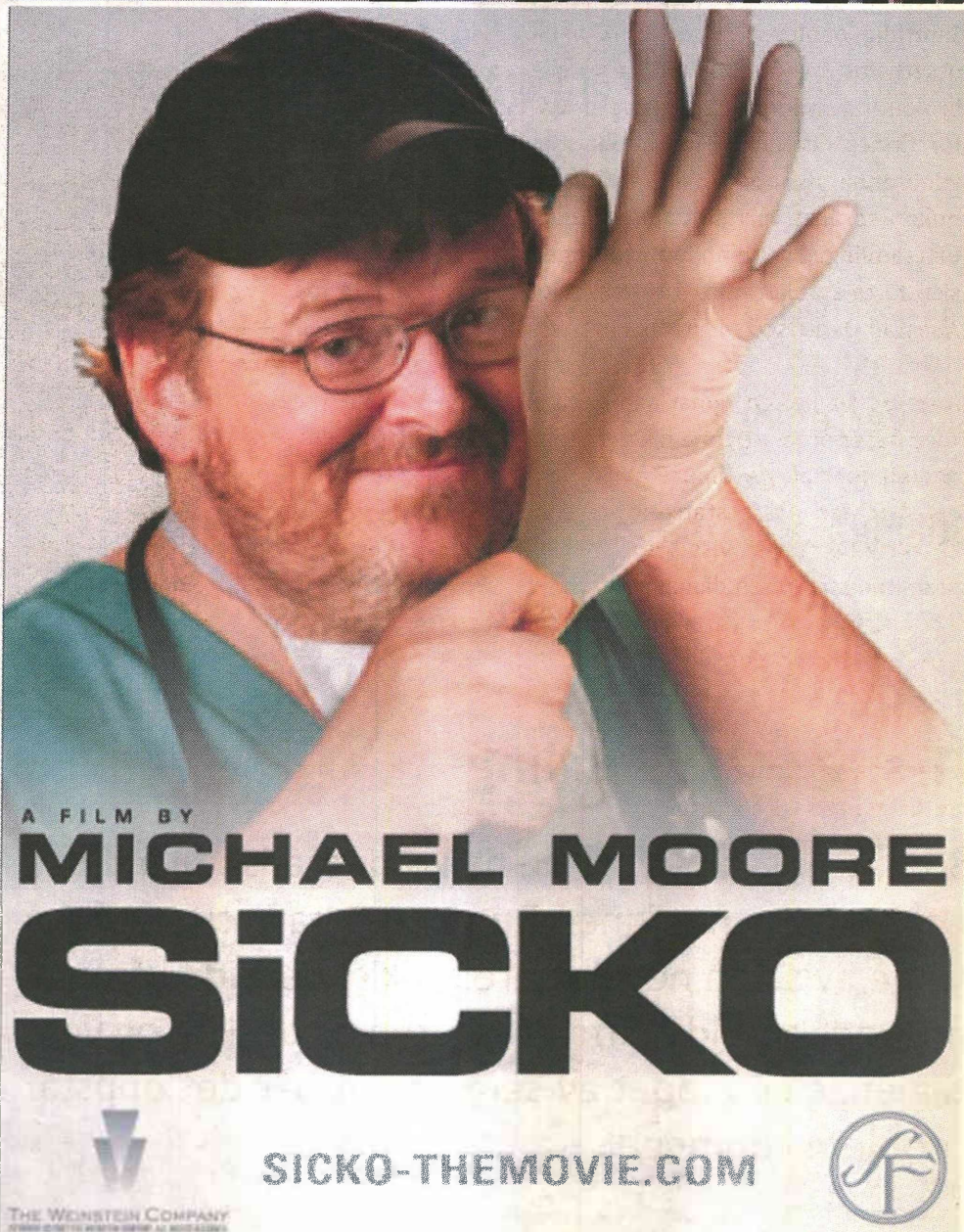
DE FØRSTE
ÅRENE

MADS ERIKSEN

Mads Eriksens 'M',
nå endelig i bokform!
Dette er humor på flere plan:

- fra hysteriske øyeblikk i det urbane parforholdet
 - den nerdete hverdagen med kompisene
 - populærkulturelle referanser
 - artige detaljer
 - hyllest til Star Wars
 - kaffenevroser
 - gummihøna
 - t-skjorter
- (pris 298,-)

AKADEMISK KVARTER
B O K H A N D E L

NORGESPREMIERE 5. OKTOBER

Utopia

LEDIGE STILLINGER

Utopia treng tøffe heltinner og snille heltar!

Tida er inne for å få inn nye
krefter i redaksjonen og Utopia
søker etter

Ansvarleg redaktør – 100% stilling

Sjefen for avisa, har ansvar for den daglege drifta og hovudansvaret for alt som kjem på trykk. Vi søker ein energisk og ryddig person, med klare tanker for korleis ei studentavis bør vere. Søkaren treng ingen forhåndskunnskapar, men grunnleggande kjennskap til korleis ei avis fungerer og noko skrivetrening er ein fordel.

Stillinga er lønna med 110.000 kr. i året.

IT-sjef – 25% stilling

Som IT-ansvarleg må du ha kompetanse til å drifte Utopia sine maskiner. Du vil også ha ansvaret for å legge avisa på nett, videreutvikle websida utopia.no, vedlikehalde infrastrukturen på desken og vere tilgjengeleg i løpet av semesteret når det oppstår problem i domenet.

Stillinga er lønna med 27 500 kr/år.

Nyhetsredaktør – 100% stilling

God nyhetsteft og eit sterkt samfunnsengasjement er viktige eigenskapar i denne jobben. Nyhetsredaktør skal du grave fram spennende og viktige saker og arbeide tett med dei frivillige journalistane i avisa. Du treng ikkje nokon utdanning innanfor journalistikk, men noko erfaring er føresetnad.

Stillinga er lønna med 110.000 kr. i året.

Alle stillingane er på åremål, med start 1. januar 2008.

Søknadsfrist er 5. november. Send søknad med CV og arbeidsprøver til Utopia v/ansvarleg redaktør Tale Severina Halsør, Hovedgården – UiT, Tromsø. For spørsmål eller nærare informasjon om dei ulike stillingane, ring 776 45 900, eller send e-post til tale@utopia.no.

PORTRETTE

TEKST TYG REV

Navn: Junior-Gorg

Yrke: Arving av Universet etter mamma og pappa Gorg, gartner og altnuligmann.

Alder: 473 år

Har du lest det nye statsbudsjettet?

Hahaha!

Hva skal du gjøre med Universet når du overtar etter foreldrene dine?

Først skal jeg kjøpe en bulldoser inn i Fraggel-berget og fange alle fraggelene. Deretter skal jeg svi dem med

forstørrelsesglass [slår seg på magen og ler høyt] og selge dem til dumme kinesiske turister.

Har du spist fraggler noen gang?

Nei, ikke enda, men jeg skal selvfølgelig gjøre det. Da skal jeg koke dem i vann og reddiker.

Hva med en sushi-variant?

Sushi? Hva er det? Nei, ikke såne fancy greier, det får kvinnfolk og menn på det andre laget ta seg av.

Hva gjør du når du skal kose deg?

Da spiser jeg reddik og smører meg

selv inn med Søppeldynga. Jeg bruker også å ligge naken i mørket og velte meg i mitt eget flekk. Det skulle du nok sett din kåte faen!! [han slår seg på lårene og brøler]

Har det blitt noe på deg siden sist?

Nei, alle kvinnfolk er egoistiske og selvopptatte. For å få denne god-saken til sengs[vinker med hånden nedover kroppen sin] må de by på mer enn komplimenter og pupper i push-up. De falske svinene kunne heller ha kjøpt noen reddiker i ny og ne, da skulle jeg vurdert det.

FAMILIEN HØSTKRABBE

av Harald B. Zeigler

AB VIA

Hørt på desken:

- Jeg har fått noen rare flekker nederst på genseren som ikke går bort.

Hørt på desken II:

- Åh, tenk å være dagligvareanalytiker!

Hørt på desken III:

- Hva er juntafil?

- Det er sånn program på P3 som alltid kommer på radioen når du sitter i bilen med moren din.

Magnus sine intelligente og veldig vitenskapelige observasjoner:

- Det er forskjell på hvordan jenter og gutter fra Bergen snakker. Mens gutter sier sånn «gutaaaar, det er stor-kamp til heeeeeeelga», så sier jentene «kan du sende meg mjølken?». Guttene drar liksom mer på ordene.

Utopia om 10 år:

Etter at kvinner nå fullstendig er ute av akademia og andelen mannlige professorer er på 100 prosent, har

Kunnskapsdepartementet foreslått å nedsette en komité som skal se nærmere på implementering av radikal kjønnskvoltering i akademia. - Fy faen, er studentstyreleder Sløvind Lekarsjen første reaksjon. - Dette truer kvinners rettigheter og er diskriminerende for begge kjønn. Kjønnsbalansen i akademia vil utjevnes med årene, slår Lekarsjen fast etter å ha fått summet seg litt.

Utopia om 20 år:

Mange år med ivrig lobbyvirksomhet fra studentpolitikere i Norge har ført til at studiefinansieringa nå nærmer seg gjennomsnittlig årslønn for norske lønns-mottagere. Studentingsleder, Johnny Munkholm, er ikke fornøyd. - Politikerne holder oss for narr, tordner han. - Under slike forhold gidder i alle fall ikke jeg å studere!

RADIKAL KJØNNSKVOTERING ET ANGREP PÅ DEN ENKELTES RETTSSIKKERHET

Studentstyret vedtok 26. september på prinsipielt grunnlag å gå imot øremerking av professorstillinger til kvinner og radikal kjønnskvoteering ved ansetting av professorer. Vedtaket har falt noen tungt for brystet. Redaktøren i Utopia er forbauset over at Studentstyret er uenig med vårt eget sentrallidd NSU (Norsk Studentunion), og det faktum at vi går i utakt med universitetsledelsen.

Først vil jeg forsvare viktigheten av at studentene i Tromsø selv tar stilling til en så kontroversiell sak. Vi i Tromsø vil aldri gå på akkord med egne verdier og standpunkter. Studentdemokratiets rett til selv å fatte beslutninger må alltid komme først, og jeg vil bestemt avvise en logikk som tar utgangspunkt i at vi ukritisk skal følge sentralt hold

de bakenforliggende verdikomponentene i løsningen. I dag ser vi at det finnes svært få kvinnelige professorer. På professornivå er kvinneandelen på kun 17 prosent, på doktorgradsnivå 46 prosent og 60 prosent av alle studenter er kvinner. Spørsmålet blir da - Hvordan skal man få flere kvinnelige professorer?

Det har i den siste tiden blitt diskutert to løsninger på problemet - radikal kjønnskvoteering og øremerking av professorstillinger til kvinner. La oss først se litt på hva disse forslagene innebærer før vi går inn og ser hvilke verdier disse løsningene er uttrykk for. Radikal kjønnskvoteering innebærer at en stilling tilfaller søkeren av det underrepresenterte kjønn, uavhengig av om det måtte finnes en søker av det overrepresenterte kjønn som vurderes som bedre

net vårt er bygget opp på at alle individer har like rettigheter uavhengig av kjønn, etnisitet og seksuell legning. Jeg vil hevde at det derfor ikke er rom for særbehandling av noen av disse gruppene. Radikal kjønnskvoteering og øremerking er i konflikt med disse grunnleggende prinsippene i vårt samfunn.

I en ansettelsesprosess bør den enkeltes kvalifikasjon til en hver tid være den viktigste faktoren. Professor dr. philos ved UiO, Janne Haaland Matlary sier det så fint, "kjønn har jo ingen betydning for ens intelligens og bestemmer heller ikke ens personlighet. I en tid hvor menneskerettigheter proklameres i ett sett, betinget av at vi alle er like på fundamentalt sett, er det virkelig et paradoks at gruppe-karakteristika fremheves stadig mer".

Det som derimot er mest skremmende er at henholdsvis dagens regjering, NSU sentralt, universitetsledelsen og Utopia alle forfekter et menneskesyn som bryter med grunnleggende etiske prinsipper i en rettsstat. De er villig til å fravike prinsippet om likebehandling og likeverd til fordel for en tanke der karakteristika som kjønn og etnisitet blir viktigere enn mennesket, fagpersonen og individet. De lar målet hellige midlet. Målet er flere kvinnelige professorer uten at noen kan forklare meg hvorfor kjønn er relevant faktor i det å være professor. Om kvoteringsstanken får gripe om seg er verdier i vårt liberale samfunn som er basert på likeverd og likebehandling truet. Kvoteringsstanken strider direkte mot menneskesynet som ligger til grunn for menneskerettighetene. Det er lett å la seg bli

i viktige spørsmål. Vi har historiske eksempler på at det å følge ordrer fra høyere myndigheter ikke nødvendigvis er heldig. Det er en sentral verdi for oss i Tromsø at meninger vokser nedenfra og opp, ikke motsatt. Det er irrelevant for studentstyret at redaktøren i Utopia forfekter blind troskap til NSU sentralt eller universitetsledelsen som sådan. På den annen side så deler jeg redaktørens bekymringer rundt den lave andelen kvinnelige professorer innen akademien.

I en diskusjon om likestilling er det helt nødvendig å se på hvilke verdier som er viktige i et liberaldemokratisk samfunn. Vi må vokte oss for å bli forført av enkle pragmatiske løsninger på komplekse problemer, det kan bidra til at vi unngår å problematisere

kvalifisert. Øremerking av professorstillinger til kvinner vil si at det kun er kvinner som har muligheten til å søke på stillingen som professor. La meg illustrere dette gjennom en idrettsanalogi. La oss forestille oss et 100 meterløp, radikal kjønnskvoteering betyr da at kvinner vil starte med et forsprang på mennene, øremerking betyr at menn ikke får lov å stille til start. Hvilke verdikomponenter er det som ligger latent i kvoterings- og øremerkingstanken? Verdien er likhet, men ikke hvilken som helst likhet, det er resultatlikhet som her er målet. Dette er kjernen i uenigheten om likestilling. Vi kjemper alle for likhet, men vi kjemper for ulik likhet. Det er et utfravelig prinsipp i rettsstaten at alle er like for loven, samfun-

I hele debatten om den ujevne kjønnsbalansen innen akademien, må en også se på demografiske data. Disse blir ofte totalt oversett (bevisst eller ubevisst?) av forkjempere for radikal kjønnskvoteering og øremerking. Et professorat er en stilling som innebærer store mengder forskning, noe som ofte medfører årevis med arbeid. Den generasjonen som i dag har den nødvendige ansiennitet ble utdannet i en tid da det hovedsakelig var menn som studerte. Siden midten av 70-tallet har kvinner i større grad søkt seg til høyere utdanning, og per i dag er det flere kvinner som tar høyere utdanning enn menn. Om få år vil mange av de nå yngre og relevante kvinnene oppnå kompetansen for så å bli utnevnt til professorer.

forført av enkle løsninger på komplekse problemer, dette er noe vi må vokte oss for. I dag er likestillingsarbeidet på et felt hvor det ikke er mulig å forby eller påby. Problemet kan bare løses gjennom tilrettelegging for kvinners, menns og familiers valg. Vi er nødt til å skifte fokus fra tvang til valg. Vi må forstå motivasjonsstrukturen som virker inn på individuelle valg, vi må legge til rette for at kvinner ønsker å bli professor. Vi kan kvotere og øremerke stillinger til kvinner men vi kan ikke pålegge noen å akseptere det som tilbys.

Øyvind Mikalsen

Studentstyreleder ved
Universitetet i Tromsø

TJA TIL LIKESTILLING?

26. september vedtok Studentstyret (SST) NSU-Tromsø at de går imot forslaget fra Norsk studentunion (NSU) sentralt om å øremerke professorstillinger til kvinner. Vedtaket kan kun tolkes dit hen at flertallet i studentstyret har et samfunnssyn som ikke fremholder likestilling som et nødvendig og overordnet prinsipp. Studentstyreleder Øyvind Mikalsen hevder at han er for likestilling, men argumenterer både mot NSU sentralt sitt forslag, samt Sosialistisk studentlags (SSL) ønske om radikal kjønnskvoteing. – Målet heller ikke middelet, i følge ham selv.

Mikalsen makter imidlertid ikke å komme opp med en konkret alternativ løsning, annet enn å ta tiden til hjelp. I stedet mener han at 1) de overnevnte tiltakene er diskriminerende (også ovenfor kvinner), 2) de bryter med prinsippet om likhet for loven og 3) det vil også kunne føre til en faglig svekkelse i akademia. Han viser videre til demografiske fakta som sier at det var først på midten av 70-tallet at kvinner for alvor inntok de høyere utdanningsinstitusjonene. På bakgrunn av dette spør han at vi snart vil få se grøden av dette og at det snart vil sverme av kvinnelige (og mannlige) profesorer.

La oss granske Mikalsens argumenter punkt for punkt.

Mikalsen mener forslaget fra NSU sentralt er diskriminerende overfor begge kjønn. I dette ligger en antagelse om at de respektive professorstillingene vil tildeles en kvinne, utelukkende på grunn av at hun er kvinne. Mennene stenges ute og de kvinnelige professorene mister sin legitimitet som vitenskapelig ansatte. Dette er, med respekt å melde, tøv. Siden det er en kjønnsbalanse vi er ute etter, faller det naturlig at mennene, som utgjør skjevheten, for en gangs

skyld ikke kommer med. Videre ansettes kvinnelige professorer i sin tur fordi de er faglig kvalifiserte, de oppfyller de fastsatte kravene som stilles, punktum. Dette har tydeligvis ikke Mikalsen fått med seg. Det er imidlertid et problem at det hovedsaklig er menn som sitter i ansettelsesutvalgene (menn ansetter menn) – altså trenger vi kvinner, også for å styrke og redefinere kvalitetskriteriene. Radikal kjønnskvoteing vil, ved siden av å ha en direkte effekt, også kunne bære med seg en holdningsendring i forhold til kvinner i akademia og fungere som et insentiv til å få flere kvinnelige søkere til professorstillinger. Flere grep må for øvrig iverksettes for at radikal kjønnskvoteing skal ha ønsket effekt. Målet er å en dag ha realisert reell likestilling, slik at slike stramme grep ikke lenger er nødvendig. Det er med andre ord situasjonen som er uheldig – midlene er nødvendige, men ikke ønskelige i utgangspunktet.

Likhet for loven er vel og bra. At alle skal ha lik rett uavhengig av rase, kjønn, etnisitet og andre "irrelevante" faktorer likeså. Men Mikalsens bruk av dette argumentet er feilslått i denne sammenhengen, da det forutsetter at akademia allerede er bygd opp rundt dette prinsippet. Tankerekken er edel, men mangelfull. Det er nemlig ikke lik rett for alle uavhengig av kjønn i dag. Det er nettopp dette som skal på plass.

Den faglige kvaliteten svekkes. Igjen tøv. Et økt antall kvinnelige professorer vil snarere kunne bidra til et mer nyansert perspektiv innen de ulike fagdisiplinene. Jeg mener vi trenger langt flere kvinnelige forbilder i akademia, og ikke minst et kjønnsperspektiv i alle ledd. Det er meget illustrerende at forskningen i utgangspunktet bærer noe "mannlig" ved seg, med mindre den er kon-

kret definert som feministisk (mannen er alltid selvdefinierende, mens det feminine til stadighet er noe "annet"). Et overordnet forskningsprinsipp er at forskningen skal være fri. Filosofen og forfatteren Simone de Beauvoir har mange tanker rundt frihet. Hun mener blant annet at hennes egen frihet trenger en verden der det også finnes andre frie mennesker, slik at de kan svare på hennes anrop. Uten dette vil hennes handlinger være meningsløse. På samme måte må kvinner og menn være frie og jevnbyrdige også i akademias ånd - hvis ikke vil forskningen være meningsløs. Forskning er som kjent verken objektiv eller kjønnsløs.

Mikalsen tror likestillingen vil komme når 70-tallets studiner har rukkert å lese seg ferdig. Det er jo sjarmerende at tanken om revolusjon også kan komme fra moderate hold, men dessverre ganske naivt i dette tilfellet. Den institusjonaliserte diskrimineringen av kvinner forsvinner ikke av seg selv, og om ikke vi får noen holdningsendringer som gjør slutt på ukulturen vil nok Mikalsen få en del å svare på når de kvinnelige professorene likevel ikke spretter frem, en konsekvens historikeren og forskeren Eirinn Larsen har kalt kjønnskonservatismens reproduksjon (Nytt Norsk Tidsskrift, 3.utg. 2006). For øvrig har leder for Akademikerne, Christl Kvam, nylig uttalt i Klassekampen at skoleringsstiden for å bli professor er ti år. Mikalsens revolusjon skulle med andre ord ha kommet for drøye tjue år siden (!). Men det er ennå ikke for sent å stanse misogynien i akademia.

At flertallet i studentstyret ser på likestilling som et etterstrebbesverdige mål for samfunnet kan godt hende. Da er det meg en gåte at de likevel velger en moderat holdning, og setter seg tilbake for å tvinne tomme melotter mens de venter på "revolusjonen".

Med en slik reaksjonær holdning og handlingslammelse får vi prise oss lykkelige over at kvinner i det hele tatt har stemmerett. SSL inviterer skeptikerne i SST til virkeligheten slik at kvinner ikke kun forblir et anheng innen akademia, men heller verdsette bidragsytere til vitenskapens utvikling. SSL sier ja! SST har sagt tja! At hovedvekten av SSTs representanter er nettopp menn gjør at vedtaket i seg selv er diskriminerende, og det gjenspeiler en grunnleggende og lei tendens i samfunnet generelt.

Til sist skal NSU sentralt og universitetsledelsen v/prorektor ha hønnør for å ha pekt på et viktig problem innen akademia og samfunnet generelt, og ikke minst for å ha vist tegn til handlingsvilje. Det er særlig positivt overraskende at slike signaler i en sak som denne omsider kommer ovenfra og ikke nedenfra, der de tradisjonelt sett kunne forventes å komme fra. Dette handler med andre ord ikke om hvorvidt studentstyret skal la seg overstyre av høyere makter, slik Mikalsen feilaktig antyder.

Det er også hensiktsmessig å «allerede» nå forberede oss på likestillingsdebattens neste nivå. Dette omhandler blant annet de som faller utenfor kvinne-mannskategoriene. Når de ønsker gehør for sine rettigheter, må vi være åpne og klare for konstruktiv argumentasjon.

Kvinnens likestilling vil være et faktum når middelmådige kvinner får høye stillinger - Françoise Giroud

Frithjof Eide Fjeldstad
 Sosialistisk Studentlag (SSL)
 Representant i Studentstyret

EVENTYRERKLÆRINGEN

Årets statsbudsjett inneholdt ingen overraskelser. For mens vi studenter fortsatt må ty til deltidsjobb for å ha råd til tak over hodet, skrytes det over full barnehagedekning. Heldigvis har ikke hvileskjæret i forsknings- og utdannings-Norge blitt videreført i år, men det er fortsatt ingen grunn til å si seg fornøyd.

For kjære Øystein Djupedal: Hvem mener du egentlig skal drive barnehagene og alle de nye plassene du er så stolt og fornøyd med å ha innført? Arbeidsmarkedet skriker etter kompetanse, og bare i Tromsø mangler man 70 utdannede førskolelærere! Når Høgskolen i Tromsø da blir kuttet med over 5 millioner på to år, gir ikke akkurat det klare signal om at intensjonen er å ha en reel barnehagedekning.

Vi ser heller ikke noe slags livstegn til heltidsstudenten. I eventyrerklæringen til regjeringen, har de som mål å gjenreise heltidsstudenten, og det står: "sikre en studiefinansiering som gjør det mulig å studere på heltid. (...) Studielån og stipend må reguleres i takt med prisstigningen." Gratulerer, du har klart det siste punktet. Og all ære for det. For mens den blå regjeringen satt, stod finansieringen på stedet hvil. Det betyr ikke, Djupedal, at du har gjenreist heltidsstudenten, selv om du nå har indeksregulert studiestøtten. Studiestøtten ligger i dag langt under fattigdomsgrensen, og man må faktisk jobbe ved siden av for å i det hele tatt overleve. I tillegg står det at man skal "øke tilgangen til studentboliger". Heller ikke i år ser vi noen drastisk økning i til-

gang til boliger. Vi krever tilsagn til 1000 nye boliger hvert år. Regjeringen er ikke i nærheten.

For oss på Høgskolen i Tromsø finnes det ikke mange lyspunkter i årets budsjett. 2 nye stipendiatstillinger er i grunn alt. Om man skal le eller gråte av det, er vi egentlig ikke helt sikker på. For hvordan i all verden skal man levere forskning og utviklingsarbeid på høyt internasjonalt nivå da? Og hvordan mener dere at man utdanner folk med høyt nasjonalt og internasjonalt nivå, når det ikke tilrettelegges for undervisning og forskning på et skikkelig vis? Først blir institusjonene lovpålagt disse oppgavene, så motarbeides man av regjeringen år etter år. Regjeringen svarer heller ikke på nye kreative løsninger og tiltak høgskolen foreslår,

blant annet ved søknad om opprettelse av forskerskole.

Skal vi tørre å håpe på bedre budsjett i fremtiden?

Kanskje, men det ser ikke ut som at dette eventyret får en lykkelig slutt med det første.

I mellomtiden får regjeringen tåle at vi fortsatt maser om at de skal oppfylle løftene de vant valget på.

Andreas Bryan Øvringmo og Renate Mari Walberg
 Studentrepresentanter i Høgskolestyret ved Høgskolen i Tromsø

MENS VI VENTER PÅ NORD-NORGEBANEN

ONSDAG 10. OKTOBER

Redaksjonsmøte i Utopia
Utopia feirer avisa du nettopp
har lest fra topp til tå eller a til å.
Driv, 20.00

Flaming Sideburns
Skjegg og bakkenbarter
det lukter svidd av!
Blårock, 22.00

Rio de Trokkones
Tangofest
Verdensteateret, 23.00

TORSdag 11. OKTOBER

Åsa Sonjasdotter
I samtale med Geir Tore Holm
Tromsø Kunstforening, 20.00

Minor Majority
Huset huser husets husband igjen!
Driv, 21.00

Det Norske Mannskor av 1995
Hylende menn hyller høsten!
Vertshuset Skarven, 21.00

Insomnia
Festival for framtidsmusikk
og folk flest.
Driv, 22.00

FREDAG 12. OKTOBER

Elektro-klarinet
Konsert med Juhani Silvola
og Joakim Badenhorst
Tromsø Kunstforening, 16.00

Insomnia
Festen er ikke over,
det er fortsatt festival igjen!
Driv, 21.00

LØRDAG 13. OKTOBER

Insomnia

Divas of Bellydance

Cloroform

Siste natt med fest!
Driv, 21.00

SØNDAG 14. OKTOBER

"Norwegian Song"
Frithjof sier: Sær jazz til folket!
Verkstedet - KulturHuset, 21.00

MANDAG 15. OKTOBER

October equus
Romersk festival. I dag skal du
ofre en hest til Mars!

TIRSDAG 16. OKTOBER

Tirsdagsvin
Driv, 18.00

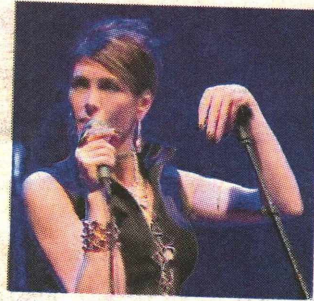
ONSDAG 17. OKTOBER

Cloroform
Stygg hjemmeside, knall konsert!
Driv, 21.00

Heroes & Zeros
Calling Jan Eggum: Heltane er her!
Kaos, 22.00

TORSdag 18. OKTOBER

Tomas Espedal

Kari Bremnes

Tom McRae

Vandrende bokbad tar pause i byen.
Driv, 19.00

Skambankt
Tale sier: Bank, bank, Skambankt!
Blårock, 22.00

FREDAG 19. OKTOBER

William Hut & Christel Alsos
Singer Songer synger songar.
Driv, 21.00

LØRDAG 20. OKTOBER

Hele Driv
Driv, 20.00

SØNDAG 21. OKTOBER

Divas of Bellydance
Vakre kvinner rister løs.
Driv, 19.00

MANDAG 22. OKTOBER

Redaksjonsmøte
Kom og gjør oss best!
Desken, hus 2, 16.15

TIRSDAG 23. OKTOBER

Tirsdagsvin

Driv, 18.00

ONSDAG 24. OKTOBER

The Cynics
Kynikarene kjem!
Blårock, 22.00

TORSdag 25. OKTOBER

Fucking North Pole Festival
Siri sier: Se de søte pønkerne!
Driv, 21.00

FREDAG 26. OKTOBER

Fucking North Pole Festival
Driv, 21.00

LØRDAG 27. OKTOBER

Tom McRae
Søtsuppe for
sentimentale studenter
Driv, 21.00

SØNDAG 28. OKTOBER

Tromsdalen - Sogndal
Inge sier: Stao no pao!
Tromsdalen kunstgress, 13.00

MANDAG 29. OKTOBER

Blåmandag
Jørn sier: Drikk for oss også!
Blårock, 20.00

Freejay
Kom og spill!
Kaos, 22.00

TIRSDAG 30. OKTOBER

Tirsdagsvin
Driv, 18.00

Kari Bremnes
Alexander sier: Sjekk den dama!
Storsalen - KulturHuset, 19.30